

rozsévač rozsievač

2
FEBRUÁR
UNOR

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Komu je možné blahoželať

Spôsoby prejavovania odlišnosti

Dar svrchovanej radosti

Portrét kresťana

Blahoslavení chudobní v duchu

„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo“ (Mt 5, 3).

OSLAVA 100. VÝROČIA BAPTISTICKÉHO ZBORU V KOŠICIACH

1. Dostalo sa mi vzácnnej úlohy napísať a priblížiť vám, milí naši bratia a sestry, čo sa dialo počas osláv 100. výročia nášho baptistického zboru v Košiciach. Tento prvý novembrový víkend bol skutočne natolko dojímavý v mnohých ohľadoch, že bude ťažké všetky súvislosti opísať tak, ako si zaslúžia. Bolo by škoda, keby zostali nepovšimnuté, pretože môžu mnohým veriacim slúžiť na povzbudenie. Radosť z takzvanej storočnice bola o to väčšia, že aj naša budova modlitebne sa tento rok dožila 20. jubilea.

Dátum veľkolepej oslavy 4.11. – 5.11.2023, ktorá zomkla celý zbor, sa pripája k historickým mílnikom, čoho mohli byť súčasťou všetci členovia košického zboru a zúčastnení hostia.

2. To, čo dokázali naši členovia a priatelia zboru, je dôkazom Božieho uspôsobenia. Prvý deň sme s údivom sledovali profesionálne spracovaný dokument, ktorý ponúkal náhľad do našej novodobej histórie, kde nám pamätníci na pozadí geopolitických udalostí priblížili prenasledovanie veriacich, ale aj spolupatričnosť a silné bratsko-sesterské väzby, ktorých mohli byť súčasťou. Ku spomienkam bratov Michala Bargerera, Jaroslava Bána a Rastislava Štepitu pripojili komentáre sestry Monika Bargerová, Drahúška Štepitová, Kvetka Šarkoziová a manželka prvého kazateľa zboru v Košiciach, Elenka Pribulová. Vnímali sme rozpor medzi radostnou predstavou hĺbky medziludských vzťahov a smútkom nad nespravodlivosťou a ťažobou doby. Tak to však býva, keď človek s lútosťou spomína na časy, ktoré pominuli.

1. Vernisáž historických fotografií a dokumentov umožnila zamyslieť sa a pokojnejšie rozjímať nad životom, ktorý máme, ľuďmi, ktorých už nestretáme, a dobou, ktorá sa mení. Mnohí sa na starých fotografiách našli a rozoznali rodičov, prarodičov...

2. Biblia v premenách času

Brat Michal Lapčák nám urobil radosť expozíciou starých Biblií a písomností, ktorú aj sám moderoval. Vystavené Biblie, ktorými sa návštevníci mohli dosýta pokochať, boli k dispozícii počas celého večera. Nechýbali ani vzácne exempláre s veľkou historickou hodnotou. Po dojímavých momentoch bola expozícia vítaným rozptýlením.

3. Koncert speváckeho súboru JAS

Večer sme sa tešili na koncert speváckeho súboru JAS, ku ktorého piesňam sme sa mnohí postupne pripojili.

Veď naše srdcia boli plné vďaky, dojatia a túžby chváliť Pána a oddať sa Mu. Verím, že nám speváci – naši bratia a sestry, nielen odpustili, ale radovali sa spolu s nami.

Slávnostná bohoslužba a vďakyvzdanie

Výnimočný zbor netvorí len budova, z ktorej sa tešíme, ale najmä ľudia. Jednotlivci nášho zboru Bratskej jednoty baptistov sú svedkami Božieho vedenia a milosti, vďaka ktorej môže táto budova už 20 rokov stáť a slúžiť každému, kto túži počuť Božie slovo.

Brat Jaroslav Bán nám priblížil históriu anabaptistov v Európe a mílniky baptistickej cirkvi v Košiciach.

Počnúc rokom 1888, keď vznikla v Košiciach prvá baptistická misia, až po prvé porevolučné zhromaždenie v bývalej bašte komunizmu, takzvanom bielom dome, Hospodin bol naďalej s veriacimi a nedopustil, aby zbor zanikol. Ani v dobe, keď odliv obyvateľstva zanechal v košickom zbore jediné veriacu, pani Violu Matejčíkovú, Pán nedopustil, aby zbor zanikol.

Na záver

Okrem mnohých vzácných hostí, dojímavých momentov a profesionálne pripraveného podujatia bol tento čas pripomenutím Božieho zázraku, ktorý mnohí z nás môžu zažívať aj v dnešnej dobe.

Tak, ako napovedá biblická paralela na začiatku článku, bol tento čas rovnako zázračný pre mňa ako pozorovateľa skutočnej Bratskej jednoty baptistov, nedokonalých ľudí, ktorých Pán vodí po svojich cestách každý deň.

PÁN MI CESTU DÁ

Pán mi cestu dá, kde sa zdá, že cesty niet. Keď neviem sám, jak ďalej ísť, On mi cestu urobí. Jemu život dám, v srdci postavím Mu chrám. S nádejou na každý deň, Pán mi cestu dá, Pán mi cestu dá. Svojou rukou temným údolím ma vedie, Rieky prúd na púšti uvidím. Nebo i zem pominú, ale Jeho slovo nie. Viem, že Pán aj dnes mi cestu dá.

Andrej Kraljik

ÚVODNÍK BLAZE CHUDÝM V DUCHU

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království (Mt 5, 1).

Pokud chce někdo vyjádřit pochybnost nad intelektuální bystrostí někoho jiného, tak ho mnohdy označí jako „ducha mdlého“ nebo „chudého duchem“.

Znamená to snad, že Bůh přijímá jen slabomyslné? Nebo že máme hrát hlupáky? Máme po sobě nechat šlapat a nechat sebou zametat, když jsme křesťané? Pán Ježíš, i když použil stejný výraz, to myslel (určitě) trochu jinak. Být „chudý duchem“ (v jiných překladech Bible „chudý v duchu“ nebo „mít duši chudého“), neznamená posuzování intelektu, ani schvalování vnější nouze či bídy. Tento výrok nemluví ani tak o chudobě vnější, jako spíše o chudobě vnitřní – o stavu našeho nitra, naší myslí.

Jistě se shodneme na tom, že Blahoslavenství jako taková, odkrývají styl života těch, kteří vcházejí do Božího království a které Bůh přijímá. A v tomto případě se jedná o první z blahoslavenství, kterými Ježíš Kristus charakterizoval Boží království. Kdosi to krásně vystihl slovy: „Být chudý v duchu neznamená nemít odvahu a vlastní názor. Ba naopak: Chudí v duchu si uvědomují svou závislost na Bohu, stojí o Jeho milosrdenství a s vděčností přijímají vše, co Bůh v jejich životech koná. „Chudí v duchu“ jsou opakem těch, kteří jsou „mistři světa“, kteří si vše nárokují, kteří mají ve všem jasno a vděčnost za cokoli je jim vzdálená. A právě tyto lidi Ježíš označuje jako „blahoslavené“, což v biblickém kontextu znamená ty, kdo jsou šťastní nebo také Bohu milí. Krásně to vyjádřil apoštol Jakub v kapitole 2, verš 5: **Poslyšte, moji milovaní bratři: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?**

A tak neuděláme jistě chybu, když řekneme, že Bohu milý a šťastný člověk je ten, kdo si uvědomuje svou závislost na Bohu a celé své „štěstí“ očekává od Něj. Tento postoj člověka osvobozuje a zbavuje závislosti na nepodstatných věcech. A otvírá nám oči i srdce pro potřeby bližních.

Kdo je tedy chudý v duchu? Ten, kdo ví, že nemá Bohu v mnoha oblastech co nabídnout, že spoustu věci promrhal a promarnil. Pokud i my chceme patřit mezi podobně blahoslavené lidi, pak jsme tímto vyzváni, abychom volali k Ježíši Kristu o milost a následně po přijetí Jeho odpuštění se plně odevzdali Králi králů. A v podřízenosti sloužili na vinici Božího království už na této zemi.

Alois Boháček

OBSAH

Oslava 100. výročia baptistického zboru v Košiciach	2
Blaze chudým v duchu	3
Blahoslavení chudobní v duchu	4
Komu je možné blahoželať	5
Baptisté na Podkarpatské Rusi	6
Spôsoby prejavovania odlišnosti a výnimočnosti kresťana	7
Dar svrchované radosti Mdeky, detské centrum MALO A MCHEREZO!	8
Eliáš	10
Stážovať sa	11
Inštalácia kazateľa ukrajinského cirkevného zboru BJB Nádej v Bratislave Neste si navzájom bremená	12
OBLASTNÉ POĎAKOVANIE ZA ÚRODU	13
Daniel Valenta odišiel k Pánu	14
Skupina Matuzalem a Daniel Oslavuje Pána v nebi	15
Čo ďalej? Z Jeho veľké lásky	16
Svetový deň modlitieb 2024 S Ježíšom v kuchyni Bůh je největší lékař	17
Co pro vás udělal Bůh? Ten nahoře je můj táta Pitná voda pre ľudí v Sýrii	18
O prachovém zrnku Kalendář akcí Návrat domů	19
Do společného života	20

Predseda Redakčnej rady: Ján Szöllös Šéfredaktorka: Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. Redakčná rada: E. Pribulová, D. Jersáková, Grafické spracovanie: Maroš Kohút Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová Redakcia/administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk Vychádza 11-krát do roka SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. Objednávky SR: Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/ kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napíšte adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zaslala. Var. symbol: 911840. Objednávky ČR: BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€. Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: IBAN SK350900000000000011489120, SWIFT: GIBASKBX Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika. Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava SSN 02316919 – MK SR 699/92 Poznámka: Zverejnené články nemusej vyjadrovať názor redakcie. Všetchny články prochádzajú posouzením Redakčnej rady a ne všetky jsou uveřejněné.

Lebo takto hovorí Najvyšší a Vznesený, čo tróni večne a sväté je jeho meno. „Prebývam na vysokom a svätom mieste so skrúseným a pokorným v duchu, aby som oživil ducha pokorných a srdce skrúsených“ (Iz 57, 15).

Toto praví Vznesený a Vyvýšený, jehož prebývaní je večné, jehož meno je Svatý: „Prebývam ve vyvýšenosti a svatosti, ale i s tím, jenž je zdeptaný a poníženého ducha, abych oživil ducha ponížených, abych oživil srdce zdeptaných“ (Iz 57, 15).

„Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo“ (Mt 5, 3).

„Blaze chudým v duchu, neboť jejich je kráľovství nebeské“ (Mt 5, 3).

„Azda Boh nevyvolil tých, čo sú podľa sveta chudobní, aby sa stali bohatými vo viere a dedičmi kráľovstva, prisľúbeného tým, čo ho milujú?“ (Jk 2, 5)

„Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici kráľovství, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?“ (Jk 2, 5).

BLAHOŠLAVENÍ CHUDOBNÍ V DUCHU

„Lepšie je byť bohatý a zdravý ako chudobný a chorý,“ hovorí nám svetská múdrosť. Pán Ježiš začína svoju kázeň na hore a aj samotné blahoslavenstvá týmto, na prvé prečítanie, až kontroverzným výrokom o jednej zo základných charakteristík kresťanovho charakteru. Ako je možné blahoželať tým, ktorí sú „chudobní v duchu“? Môžeme ich skôr ľutovať. Nejde tu však o mentálne zaostalých ľudí a ani o materiálne chudobných. Slovo „chudobný“ znamenalo totiž, a aj znamená v prvom význame doslovne hmotnú núdzu. Ale postupne, nakoľko chudobný nemal iné útočisko než Boha (Sf 3, 12), „chudoba“ dostala duchovný význam a bola stotožnená s pokorným spohľadnutím sa na Boha. „Chudobný človek“ je v Starom zákone človek súžený a neschopný si sám pomôcť, a preto čaká od Boha vyslobodenie, aj keď poznáva, že na to nemá nárok. „Chudobní“ sú tiež charakterizovaní ako ľudia skrúseného a poníženého ducha, na nich Boh hľadí a s nimi rád prebýva (Iz 57, 15).

Táto charakteristika kresťanovho charakteru je prvá, lebo bez nej vôbec nie je možné vojsť do kráľovstva nebeského. Vyjadruje postoj kresťana pred Bohom aj k sebe samému. Ak sa človek cíti bohatý, myslí si, že vo svojej sile všetko dokáže, tak Boha ani nepotrebuje. Chudoba v duchu vyjadruje absolútnu pokoru a závislosť na Bohu. Vedomie, že nič zo svojho duchovného či hmotného bohatstva nemôžem Bohu ponúknuť, lebo všetko, čo som, čo mám, som dostal darom od Neho. Byť chudobný duchom znamená uznať svoju duchovnú chudobu, svoj duchovný bankrot pred Bohom, to, že som žobrákom. Pretože sme hriešnici, nezaslúžime si nič, len Boží súd. Nemáme čo Bohu ponúknuť, nič, čím by sme sa mohli obhájiť, nič, čím by sme si mohli získať Božiu náklonnosť.

Vynikajúco túto chudobu duchom vystihuje postoj a modlitba publikána v podobenstve Pána Ježiša, ktorý so sklopeným zrakom, stojac vzadu v chráme, volá: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ Jedine takýto človek, ktorý sa stal ničím a spolieha sa len na Božie milosrdenstvo, je chudobný duchom.

Táto charakteristika ukazuje možno najvýraznejšie rozdiel medzi prirodzeným človekom a kresťanom. Chudobou duchom totiž svet priam opovrhne. V „normálnom“ svete sa zdôrazňuje sebadôvera, sebarealizácia, spoliehanie sa na seba. Presadzuje sa a vyučuje sa dravosť, presadenie sa, uplatnenie svojich schopností za každú cenu. Tento verš je však absolútnym protikladom k takémuto postoj, je však dôležité vedieť, že nehovorí o konfrontácii medzi ľuďmi, ale o vzťahu k Bohu. Ak človek v prítomnosti Božej cíti niečo iné ako úplnú chudobu duchom, tak nie je občanom Božieho kráľovstva.

Pretože len a jedine chudobným duchom je dané Božie kráľovstvo. Božia vláda, ktorá prináša spasenie, je darom absolútne bezplatným a úplne nezaslúžením. Prijatú túto vládu dokážu len tí, ktorí vedia, že v Božích očiach sú duchovní žobráci, ktorí nemajú čo ponúknuť. Táto vláda má byť prijatá s odovzdanou pokorou malého dieťaťa, v absolútnej závislosti od Boha.

CO S TÍM DNES?

žobráka, ktorý nemá vôbec nič svoje a vie, že všetko, čo má a bude mať, je nezaslúženým darom Božieho milosrdenstva? V akých veciach najčastejšie zabúdaš na to, že to je dar od Boha, a myslíš si, že si to získal svojou múdrosťou, svojimi schopnosťami? V čom je pre teba najťažšie spohľadnúť sa na Boha? Byť občanom nebeského (Božieho) kráľovstva znamená prijať Božiu vládu nad každou oblasťou svojho života. Ktoré oblasti Tvojho života sa ti najťažšie odovzdávajú pod Božie panstvo? Vedel by si vydať svedectvo ostatným ľuďom, prečo je „blahoslavené“ byť chudobný duchom? Túžiš byť chudobným duchom?

Ako sa stať chudobným duchom? Tak, že sa nebudem dívať na seba a nebudem sa usilovať konať vo vlastnej sile. Budem sa dívať na Pána Ježiša a čím viac sa budem na Neho dívať, tráviť čas s Ním pri Jeho slove a na modlitbách, tým bezmocnejší sa budem cítiť sám v sebe a tým väčší sa budem stávať chudobný duchom – teda totálne závislý od Boha a Jeho milosrdenstva.

Si chudobný duchom v zmysle, ako to učil Pán Ježiš? Dokážeš prijať pred Bohom pozíciu

DRUHÁ ČASŤ

KOMU JE MOŽNÉ BLAHOŽELAŤ

(Mt 5, 1 – 12)

Podrobnejší náčrt portrétu kresťana:

Prvá časť tých charakteristík hovorí o tom, aký je blahoslavený človek vo svojom vnútri, a druhá časť o tom, ako sa to prejavuje v jeho vzťahoch k ostatným ľuďom a k okolitému svetu. Tieto charakteristiky sú usporiadané vzostupne, každá nasledujúca vyplýva z tých predchádzajúcich a nemôže bez nich existovať. Blahoslavený človek teda nemôže byť krotký, ak ešte predtým nie je chudobný v duchu a žalostiaci, ani nemôže tvoriť pokoj, ak o ňom neplatia predchádzajúce charakteristiky.

Tou prvou a základnou charakteristikou človeka, ktorý je blahoslavený, je, že je chudobný v duchu. Byť chudobný duchom znamená uznať svoj duchovný bankrot pred Bohom, to, že som žobrákom, že nemám Bohu čo ponúknuť, nemám nič, čím by som sa mohol obhájiť, nič, čím by som si mohol získať Božiu náklonnosť. Taký človek vidí svoje zlé sklony, nerozumné a škodlivé túžby, svoje zakorenené nepriateľstvo voči Bohu, lásku ku svetu, má pred očami svoje zlé skutky, ktoré ani nemôže zrátať. Vidí preto, že je úplne bezmocný, že neodčiní minulé hriechy, že Bohu nemôže nič dať ako výkupné za vlastnú dušu. Nenachádza žiadne východisko a môže len volať k Bohu, aby ho zachránil. Jedine takýto človek, ktorý sa stal ničím a spolieha sa len na Božie milosrdenstvo, je chudobný duchom. Chudobní v duchu sú pokorní, ktorí poznajú seba, ktorí sú usvedčení z hriechu.

Toto poznanie seba samého, toho, aký je človek vo svojej podstate skazený a hriešny, ho vedie k tomu, že žalostí nad sebou, ale aj nad hriechom, ktorý vidí okolo seba, ktorý zotročuje svet a ostatných ľudí a vedie k mnohým nešťastiam. Je to zármutok pokánia, bez ktorého nie je možné byť človekom podľa Kristovej vôle. Mnohí ľudia síce uznávajú, že sú hriešni, nemajú nič, čo by ponúkli Bohu, ale nedôjdu do bodu, keď vidia svoju neschopnosť konať to, čo je dobré, čo chce Boh, a nevolajú ako apoštol Pavel. „*Biedny ja človek! Kto ma vyslobodí z tohto tela smrti?*“ (R 7, 24). Mnohí síce žalostia, ale len nad dôsledkami hriechu, ktoré musia znášať, nie nad svojou skazenosťou.

Človek, ktorý dovoľí, aby Božie svetlo odhalilo jeho hriechy, a žalostí nad nimi, je preto krotký a skromný vo všetkých svojich vzťahoch, pretože ho poctivosť núti dovoliť druhým, aby si o ňom mysleli a prípadne aj povedali to, čo on sám o sebe pred Bohom vyznáva. Ustavične si uvedomuje, že Boh i ľudia o ňom zmyšľajú a s ním zaobchádzajú ešte stále lepšie, ako si zasluhuje, a preto nie je citlivý na seba a neuráža sa.

So svojou hriešnosťou sa však nezmieri, pretože lačnie a žízni po spravodlivosti a túži rásť v milosti a добрote. Túži po vyslobodení z hriechu vo všetkých jeho formách a prejavocho, túži po pozitívnej svätosti, čistote. Tento hlad a smäd má človek, ktorý túži, aby sa v každom jeho čine aj v celom jeho živote prejavovalo ovocie Duchu. Túži poznať Boha a mať s Ním obecenstvo, chodiť s Otcem a s Pánom Ježišom v Duchu Svätom, v Jeho svetle. Zvrchovanou túžbou človeka, ktorý lačnie a žízni po spravodlivosti, je podobnosť sa Kristovi. Túto túžbu musí uspokojovať neustále, dennodenne, ako hlad a smäd.

Vzťah k Bohu ho neodvedie od spoločnosti, ani ho neodlúči od bolesti sveta. Naopak, je uprostred nich a preukazuje milosrdenstvo všetkým, ktorí sú ubití nešťastím a hriechom. Nielenže ich ľutuje a súcitiť s biedou mužov a žien, ale aj vynakladá úsilie, aby odstránil utrpenie, ktoré je následkom hriechu. Milosrdným ho robí Božie odpustenie a milosť, ktorú sám prežil.

Človek tu vykreslený má čisté srdce. Čistí srdcom sú úplne úprimní. Ich celý život, navonok aj v súkromí, je pred Bohom aj pred ľuďmi priezračný. Ich srdce, ich myšlienky a pohnútky

sú čisté, nepoznačené ničím nepravdivým, skrytým či podlým. Pokrytectvo a podvod sú im cudzie, nepoznajú klamstvo. Moderným jazykom by sme povedali, že žijú transparentným životom, ktorý ktokoľvek, kedykoľvek môže skontrolovať a nenájde tam nič zlé. Byť čistý srdcom teda znamená podobať sa Pánovi Ježišovi, „ktorý neučinil hriechu, ani sa nenašla v Jeho ústach leš“, znamená byť dokonalý, bez poškvrny, čistý. Byť čistý srdcom znamená zachovávať to prvé a najväčšie prikázanie, a to je milovať Pána, svojho Boha celým srdcom, z celej duše a z celej mysle.

Jedine takýto človek, pre ktorého platia všetky predchádzajúce charakteristiky, môže pôsobiť a aj pôsobí ako skutočný tvorca pokoja. Miluje Boha a človeka, zavrhuje všetky spory a hádky, všetky nezhody a sváry, snaží sa utišovať a upokojovať divoké vášne ľudí, zmierovať sváryce sa strany, a ak je to možné, ich aj zmieriť. Používa všetky svoje sily, všetky schopnosti, ktoré mu Boh dal, každý možný spôsob, aby zachovával pokoj tam, kde je, a nastolil ho tam, kde nie je. Sám nevyvoláva svojou povahou konflikty, naopak aktívne sa usiluje o to, aby bol mier medzi človekom a človekom, medzi skupinou a skupinou, národom a národom. Je to človek, ktorého konečným a zvrchovaným záujmom je to, aby všetci ľudia mali pokoj s Bohom. Nesnaží sa nastoliť pokoj za každú cenu, ani „mať pokoj“ za cenu toho, že by toleroval hriech, nespravodlivosť a útlak. Nie je to teda falošný pokoj, ale skutočný pokoj založený na spravodlivosti.

Práve pre túto svoju inakosť, svoje postoje, pre svoj charakter, svoju nekompromisnú túžbu po spravodlivosti a po jej presadzovaní, pre svoju podobu s Kristom sa nedočká vďačnosti, ale odporu, je urážaný, napádaný a prenasledovaný pre spravodlivosť, za ktorou stojí, a pre Krista, s ktorým sa stotožňuje.

Aplikácia do môjho života v dnešnom svete

Reálny svet okolo nás totiž uznáva úplne protikladné hodnoty a princípy, než tu uvádza Pán Ježiš. Ježišove hodnoty a meradlá sa dostávajú do priameho rozporu so všeobecne prijatými hodnotami a meradlami sveta. Svet za blahoslavených nepovažuje chudobných, ale bohatých, či už v oblasti hmotnej, alebo duchovnej. Považuje za blahoslavených suverénov, šťastlivcov a bezstarostných, nie tých, ktorí berú zlo tak vážne, že nad ním žalostia. Svet blahoslavi silných a bezohľadných, nie krotkých a jemných, nasýtených, a nie hladných, tých, ktorí idú len za svojim prospechom, a nie tých, ktorí vstupujú do záležitostí druhých a zamestnávajú sa dobročinnosťou, akou je napríklad milosrdenstvo a pôsobenie pokoja. Blahoslavi tých, ktorí dosahujú svoje ciele v prípade potreby aj nečestnými prostriedkami, a nie čistých srdcom, oslavuje zaistených a obľúbených, a nie tých, ktorí musia znášať prenasledovanie.

Spracoval: Ján Szöllös

POKRAČOVANIE V DALŠOM ČÍSLE

BAPTISTÉ NA PODKARPATSKÉ RUSI

Časť 2

Sbor v Mukačevě dosáhl státního uznání jako ostatní cirkve. Ovšem jenom v Mukačevě, ne ve Velké Dobroni. Později nastaly problémy s nejednotnosťou, a proto v únoru 1930 Michal Marko na jednaní v Užhorodě navrhl, aby svolali valnou hromadu, rozpustili „Náboženskou obec baptistů“ a zřekli se státního uznání cirkve v Mukačevě. A s bratrem Janem Kešjarem stylizovali memorandum na státní uznání baptistické cirkve na celém území Podkarpatské Rusi. Z korespondence br. Marka s Výkonným výborem BJCH je zřejmé, že br. Marko zajistil překlad stanov do místního jazyka. Bratr totiž kázal slovensky, rusky, maďarsky a německy a částečně ovládal i angličtinu. Výše zmíněné jazyky – snad kromě angličtiny – při službě na Podkarpatské Rusi využil. Kromě dříve zmíněných maďarských (maďarsky mluvících) baptistických sborů navštěvoval i sbory rusínské, např. v Neresnici a Chustu.

Vrátme se však do Mukačeva. Práce ve sboru nebyla přerušena ani během první světové války, i když bratr Stumpf musel jako voják narukovat. Pro zajímavost jedna událost z té doby. Mukačevo bylo kasárenské město a vznikla zde vojenská nemocnice. Na počátku roku 1916 v ní byl hospitalizován i kazatel Jenő Stumpf st. Pacienty jednou navštívil Pál Nagy, generálpor. rakousko-uherské armády, a všem, kteří patřili k reformované církvi, dal nějakou literaturu. Šel i kolem postele Jenő Stumpfa, aniž by mu cokoli dal. Ten se ho zeptal, proč mu nic nedal. Odpověď byla: „Protože jsi zachráněn.“ Na čele postele měl totiž nápis: „baptista“. Když se kazateli Jenő Stumpfovi zlepšil zdravotní stav, byl pověřen dozorem v kasárenské nemocnici, kde se opakovaně setkával s věřícími pacienty, včetně ruských baptistů, kteří byli zajati do válečného zajetí.

V oblasti vznikaly i další sbory. Vedle Mukačeva, například již v roce 1905 (některé zdroje uvádějí 1906) započala baptistická práce v Eseni (maďarsky: Eszeny, ukrajinsky: *Есень*), ve Velké Dobroni (maďarsky *Nagydobrony*, ukrajinsky Велика Добронь), v Čierne nad Tisou (maďarsky *Tiszacsernyő*, ukrajinsky Чорна над Тисою – v té době Uhry). Možná na tomto místě vysvětlení, proč jsou místní jména uvedena v několika jazycích – jak již bylo řečeno, do konce první světové války patřilo území Uhrám, po skončení války připadlo Československu. Žilo zde obyvatelstvo rusínské, maďarské, německé a slovenské národnosti a kázání probíhala ve všech těchto jazycích.

Nebudu uvádět jména všech misionářů, kteří v tomto regionu pracovali. Možná bude zajímavější zmínka, že se jim říkalo „zimní evangelisté“. „V zimě má duše dovolenou“, říkali tehdy, protože lidé pracující v zemědělství mívali v zimě více času a byli ochotnější účastnit se večerních setkávání při studiu Písma svatého. Práce zde nebyla jednoduchá a misionáři pracovali uprostřed mnoha zkoušek a bojů. Přesto již po několika letech bylo ve výše uvedených sborech 175 pokřtěných členů. Ruku v ruce s růstem počtu členů rostla potřeba míst ke shromažďování. Modlitebna v Čierne nad Tisou byla otevřena v březnu 1914. O dva roky později byla dokončena modlitebna v Eszeny. Podle záznamů byla budova, která se později měla stát modlitebnou, koupena od Ference Orose z Eszeny za 1380 korun již v roce 1912, ale v roce 1913 se objevily komplikace a překážky, které starší sboru Ferenc Mezö označuje jako „satanské překážky“. Stavbu modlitebny zkomplikovala přirozeně i válka, která odvedla z oblasti odborníky a některé členy sboru.

Přesto byla v roce 1916 modlitebna sboru Eszeny dokončena. Bude možná zajímavé číst o tom, že slavnostní bohoslužbu vedl kazatel Adam Szücs, který četl text z I. Královské k. 8. v. 21-53. Na základě tohoto textu hovořil o tom, jak je dobré milovat místo, kde se církev společně nachází u nohou Páně. Odpoledne pokračovala slavnost křtem v řece Tise. Jeden z účastníků, Dr. Gulovics, popisuje modlitebnu následovně: „Modlitebna nacházela se uprostřed vesnice, v jednoduchém, pěkném bílém domě s malými okny.

Stěny jsou také vymalovány bíle. Naproti vchodu jsou dvě černé tabule. Jsou na nich hesla: „Beze mne nic nezmůžete učinit!“ a „My kážeme Krista ukřižovaného.“ Před tabulemi se tyčí malé pódium - téměř skromně prosté. Na něm leží evangelijní kniha. Nad ním visí na jednoduchém železném rameni petrolejová lampa, v níž svítí jasné světlo symbolizující víru. Vpravo a vlevo jsou velmi chudé nenatřené lavice.“ Z dalšího vyprávění vyplývá, že muži a ženy seděli na oddělených stranách modlitebny. (Pro dokreslení situace se přesuneme v čase o třicet let dopředu - s příchodem sovětských časů přišel baptistický sbor v Eszeny, stejně jako mnoho dalších malých sborů, o svou modlitebnu. V březnu 1946 bylo v Eszeny založeno jedno z prvních zemědělských družstev sovětského typu, které neslo jméno Nikity Chruščova. O dva roky později, v roce 1948, se podle vzpomínek kazatele Bély Nagyho modlitebna stala majetkem místního zemědělského družstva.

V časopise ÉLETJEL / 2021. III, uveřejnil Sándor Kovács zajímavý článek o této modlitebně:

„Z dětství si pamatuji kulturní dům (přesněji řečeno byl za sovětského režimu přestavěn z kostela), který nebyl tak malý. Když jsem se zeptal své matky, které je nyní (v roce 2021) 93 let, jakého vyznání byli tito věřící, nedokázala odpovědět, stejně jako nikdo jiný. Spoléhalo se na nepřímé důkazy, bylo velmi obtížné získat nějaké informace. Na místě dnešní shromažďovací budovy byla kdysi modlitebna. Ze statistik vyplývá, že na počátku 20. století žil v Eszeny malý počet lidí jiného vyznání. Přesnou příslušnost těchto věřících k určité církvi a jejich přesný počet neznáme, protože v dobových statistikách nejsou konkrétně jmenováni. Je možné, že většinu z nich tvořili baptisté, které obyvatelé vesnice označovali za „věřící“. Počet osob jiného vyznání byl nejvyšší v českém období (30. léta 20. století), a to 22 osob. Baptisté si tehdy mohli postavit svou modlitebnu, kterou vesničané nazývali kostelem.“

Ve Velké Dobroni začal misijní práci József Varga. Po jeho odchodu pokračoval v kazatelské službě Ferenc Kántor. Když se do Velké Dobroně vrátil z USA János Feri Kiss, byla s jeho finanční podporou postavena v roce 1923 velká modlitebna s křtitelnicí. Slavnostní otevření se konalo 5. prosince 1923. Možná několik slov o Jánosovi Feri Kissovi. Odešel do USA jako celá řada lidí v té době – vydělat si finanční prostředky na obživu své rodiny. Odcházel jako neobrácený člověk. V době Jánosova pobytu v USA se jeho manželka obrátila a stala se členkou baptistického sboru. János se díky jejímu svědectví po návratu také vydal Pánu Ježíši. Protože poznal touhu místních členů po vlastní modlitebně, vrátil se ještě na dva roky do USA, pracoval opět v uhelném dole a po návratu věnoval všechny peníze na stavbu modlitebny. Slavnostního shromáždění se kromě zástupců všech baptistických sborů v oblasti zúčastnil i Dr. Jindřich Procházka, tajemník výkonného výboru BJCH. Budova se stala třetí baptistickou modlitebnou v oblasti

Slavomila Švehlová

POKRAČOVANIE V DALŠOM ČÍSLE

SPÔSOBY PREJAVOVANIA ODLIŠNOSTI A VÝNIMOČNOSTI KREŠŤANA

(Mt 5, (43) – 46 - 48)

J. Szöllös – referát zo zidenia seniorov v Račkovej doline 09/2023 4. časť, záver

Spôsoby prejavovania odlišnosti, výnimočnosti, zvláštnosti kresťana:

Odlišná podstata, kvalita kresťana sa prejavuje v celom jeho živote, lebo je novým stvorením, je to nový človek. Neodlišuje sa od prirodzeného človeka len v morálke, ale svojím myslením a postojom k rôznym stránkam života. Nezabúdajme pri tom, že ten prirodzený človek, o ktorom budeme hovoriť, prežíva stále aj v nás kresťanoch.

A) Postoj k zákonu, mravnosti, správaniu sa. Kresťana viac než litera zaujíma duch zákona. Prirodzený človek prejavuje otročnosť, zdráhavú, vynútenú poslušnosť, kým kresťan sa raduje z Božieho zákona. Prirodzený človek sa v otázkach mravnosti sústreďuje na to, že nesmie konať určité veci, nechce byť nečestný, nespravodlivý, nemorálny. Postoj kresťana k mravnosti je vždy kladný – lačnie a žizni po pozitívnej spravodlivosti. Kresťana zaujíma srdce, nie iba konanie. Veľmi jasne to Pán zdôraznil pri príklade cudzoložstva – nielen samotný čin, ale čo je v твоjich myšlienkach, srdci, to je podstatné.

B) Postoj voči sebe. Prirodzený človek je ochotný priznať, že možno nie je úplne dokonalý, ale ťažko nájdete nekresťana, ktorý by sa cítil úplne stratený, plný hriechu. Nikdy nie je „chudobný duchom“, nikdy „nežalosti“ pre svoju hriešnosť. Nikdy sa nepokladá za hriešnika zrelého pre pekel. Označenie hriešnik zrelý na zatratenie berie ako urážku, pretože si zakladá na tom, že sa vždy snažil žiť dobrý život. Kresťan vie, že je plný hriechu a nepravostí a že jedine obet Pána Ježiša Krista mu zaručuje záchranu od zatratenia.

C) Postoj k iným ľuďom. Prirodzený človek môže pristupovať k iným ľuďom s toleranciou, môže dospieť k stavu, keď mu je ich ľúto a povie, že voči druhým nesmieme byť tvrdí. Kresťan ide ešte ďalej, vidí ich ako hriešnikov, ako otrokov satana, ako žalosťné obete hriechu. Môže mu ich byť ľúto, ale vie, že riešenie je jedine v oslobodení z otroctva, a nie vo vylepšovaní podmienok v žalári.

D) Názor na Boha. Prirodzený človek zmyšľa o Bohu ako o niekom, koho treba poslúchať a koho sa bojí. Kresťan miluje Boha, lebo Ho pozná ako Otca, preto prijíma Jeho zákony ako láskavé usmernenia a nie ako tvrdé bremená. Vo vzťahu k Bohu všetkých ostatných prevyšuje a túži Ho milovať z celého srdca, z celej mysle, z celej duše a z celej sily.

E) Postoj k životu. Veľkým motívom kresťanského života je láska. Rozdiel medzi prirodzene dobrým a morálnym človekom a kresťanom je ten, že v konaní kresťana sa nachádza prvok milosti. Prirodzený človek často koná veľa dobrého, ale je aj vynaliezavý v tom, ako jemným spôsobom nepriamo naznačiť svoje dobré skutky, ktorých si je vedomý a o ktorých si vedie záznamy. Pravica vždy vie, čo koná lavica, všeobecne väčšinou dáva zo svojho prebytku. Kresťan dáva bez toho, že by počítal, čo ho to bude stáť, dáva obetavo a tak, že jedna ruka nevie, čo robí druhá.

F) Postoj k súženiu. Dobrý, morálny, prirodzený človek prijíma tieto veci (ako napr. choroby, vojny, nehody) s pokojom

a dôstojnosťou a stoickou rezignáciou a uplatňuje pri tom silu vôle. Nestážuje si, ale akoby to v sebe dusil. Kresťan pozná, čo to je radosť sa v súženiach, vidí v nich skrytý význam. Vie, že všetky veci pôsobia na dobré, že Boh dovoľí, aby sa mu občas také veci stávali, aby ho zdokonaľoval.

G) Postoj k urážkam a nespravodlivosti. Náš prirodzený človek ich môže prijímať aj s pokojom a železnou vôľou. Dokáže akurát nevrátiť úder, nepomstiť sa. Kresťan dobrovolne berie na seba kríž a zapiera seba samého, ako to od neho žiada Kristus a aj ukazuje v Kázni na hore, ako to máme robiť: **v. 38b – 42.** Kresťan ide vždy ďalej než všetci ostatní.

H) Postoj k blížnemu. Prirodzený človek sa môže občas rozhodnúť nevrátiť úder, ale nie je to pre neho ľahké. Žiadny prirodzený človek však nie je schopný milovať nepriateľov, robiť dobre tým, ktorí ho nenávidia, žehnať tým, ktorí ho preklínajú a modliť sa za tých, ktorí ho potupujú a prenasledujú. Milovať nepriateľa neznamená iba to, že nebudete bojovať alebo zabíjať, že mu nebudete robiť zle, že ho budete ignorovať, ale že ho budete pozitívne, aktívne milovať a robiť mu dobre.

I) Postoj k smrti. Prirodzený človek môže zomierať dôstojne na svojej smrteľnej posteli bez reptania a sťažností, môže odchádzať so stoickým pokojom a rezignáciou. Kresťan by mal byť schopný dívať sa na smrť tak ako apoštol Pavel a povedať: „Mne žiť je Kristus a zomrieť zisk.“ Odchádza do svojho večného domova, do prítomnosti Božej, vie, kam ide. Nielenže sa nebojí, ale je naplnený očakávaním.

Čo umožňuje kresťanovi byť zvláštnym?

Čo mu umožňuje robiť viac než iní? Je to jeho *zmenený pohľad na hriech a na seba*. Kresťan sa vidí ako naskrze bezmocný a zatratený, videl sa ako človek vinný pred Bohom, ktorý nemá žiadne šance, nemá žiaden nárok, aby ho Boh miloval. Videl sa ako nepriateľ Boha a ako cudzinec. Potom videl a pochopil čosi z milosti Božej v Kristu Ježišovi. Videl, ako Boh posíla svojho jednorodeného Syna na tento svet, dokonca Ho posíla na smrť na kríži, za neho, rebela a strateného hriešnika. Bolo mu odpustené, hoci si to nezasluhoval. Aké má teda právo neodpúšťať svojim nepriateľom?

Kresťan má aj úplne *nový pohľad na život*. Vidí, že tento život je iba predsieň, úvod k skutočnému životu a on sám je iba hosť a pútnik, vie, že tu „nemá zostávajúceho miesta, ale hľadá to budúce“. Kresťan má i nádej slávy, je človekom, ktorý verí, že raz bude môcť pohliadnuť do Kristovej tváre a nechce, aby sa pritom musel rozpomenúť, že odmietol odpustiť niekomu, keď bol na zemi. Vediať toto všetko, miluje svojich nepriateľov, robí dobre tým, ktorí ho nenávidia, lebo si je vedomý toho, že voči nemu sa Boh zachoval rovnako.

Kresťan nie je človek, ktorý číta Kázeň na hore a hovorí: „Už teraz budem žiť tak, budem nasledovať Krista a s vynaložením všetkej sily a vôle budem napodobňovať Jeho príklad.“

Kresťan sa stal dieťaťom Božím, je teraz vo zvláštnom vzťahu k Bohu, a to ho robí zvláštnym. Pán Ježiš nehovorí, že máme milovať svojich nepriateľov, žehnať a činiť dobre tým, ktorí nás

nenávidia a modliť sa za nich, aby sme boli podobní Bohu, ale „aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach“. Boh sa kresťanovi stal Otcom. On nie je Otcom nekresťanov. Im je iba Bohom, a nič viac, veľkým Zákonodarcom. Na záver prečítaného odseku nám Pán opäť pripomína, aby sme boli dokonalí nie ako Boh v nebi, ale ako váš Otec, ktorý je v nebesiach.

To je podstata veci. Ak je Boh vašim Otcom, musíte byť výnimoční. Ak je vo vás Božia prirodzenosť, a ona vám bola daná skrze Ducha Svätého, musíte byť odlišní. Biblia na mnohých miestach hovorí o kresťanovi, že Kristus prebýva v jeho srdci skrze Ducha Svätého, je to Boh, ktorý pôsobí v kresťanovi chcenie aj činenie (F 2,13). Láska Božia je rozliata v kresťanovom srdci skrze Ducha Svätého a on musí byť mimoriadny, výnimočný a nemôže na tom nič zmeniť.

Človek, v ktorého srdci nikdy nebola rozliata Božia láska, nemôže milovať nepriateľov a robiť ostatné veci, o ktorých Pán hovorí v Kázni na hore. On to nedokáže a ani nerobí. Nikdy nebolo človeka, ktorý nepatrí Kristovi, aby toto mohol robiť.

Záver:

Keď čítaš Kázeň na hore prvý raz, jej obsah ťa zbavuje odvahy a vrhá ťa k zemi. Potom ti však pripomína, že si dieťa svojho Otca v nebi, že On ťa neponechal na seba samého, ale že Kristus si urobil v tvojom srdci príbytok. Si letorast vsadený do Krista ako do kmeňa a z Neho môžeš čerpať moc a výživu, aby si prinášal ovocie.

Otázka dnešného textu pre všetkých nás znie: Je na tebe niečo zvláštne? Nejde o to, či žiješ dobrým, morálnym, čestným životom, či sa modlíš, či pravidelne navštevuješ zhromaždenie. Sú ľudia, ktorí všetko toto pravidelne robia, a predsa nie sú kresťanmi.

Dal by Boh, aby sme pri skúmaní samých seba objavili čosi z tej výnimočnosti a odlišnosti, ktorá nielenže nás robí odlišnými od iných, ale ktorá proklamuje, že sme deťmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach.

DAR SVRCHOVANÉ RADOSTI

Z Augustinova pojetí milosti jako daru svrchovanej radosti, ktorá víťazí nad „nedovolenými rozkošami“, vyplýva, že celý kresťanský život je neustálym usilovaním o co najplnnejšiu radosť v Bohu. Prohlásil: „Celý život dobrého kresťana je svatou touhou.“ Jinými slovami, kľúčom ke kresťanskému životu je žižeh a hlad po Bohu. A jedným z hlavných dôvodov, prečo ľudia nechápou či nezakoušajú svrchovanosť milosti a spôsob, akým jedná skrze probuzenie svrchovanej radosti, je, že jejich hlad a žižeh po Bohu jsou tak malé. Zoufalá touha nechť se okouzlit uctívaním a svatostí je nám jaksi nesrozumitelná. Zde je tedy cíl i problém, jak ho chápal Augustin:

Lidská duše má doufat skrytá ve stínu tvých křídel. Má se opít plností svého domu a proudy svého potěšení, které jí dáváš pít. Neboť v tobě je pramen života a ve tvém světle uvidíme světlo. Ukažte mi zamilovaného člověka: bude vědět, o čem mluvím. Ukažte mi toužícího člověka; ukažte mi hladového; ukažte mi muže daleko v poušti, žízňového a vzdychajícího po prameni ve věčném království. Ukažte mi takového člověka: bude vědět, o čem mluvím. Ale když hovořím ke chladnému člověku, zkrátka vůbec netuší, co mám na mysli...

Tato Augustinova slova by měla zapálit naše srdce novou touhou po Bohu. A měla by nám pomoci uvidět, proč je tak těžké tolika lidem ukázat slávu evangelia. Důvodem je, že spousta z nás po ničem příliš netouží. Jen tak plují s proudem. Pro nic se pořádně nenadchnou. Nejsou „chladní“ jen ke Kristově slávě v evangeliu, ale naprosto ke všemu. Dokonce i své hříchy si spíše vybírají podle preferencí, než aby se jimi vášnivě zalykali.

Role modlitby při hledání radosti

Lékem na tuto „chladnost“ je z Boží strany milostivé probuzení svrchované radosti. Z lidské strany je to pak modlitba a chápání Boha jako nekonečně žádoucnějšího než celé stvoření.

Augustin nám radí: „Řekněte se žalmistou: ‚O jedno jsem Hospodina žádal, to jedno jsem hledal: Abych přebýval v domě Hospodinově po všechny dny svého života, abych mohl hledět na Hospodinovu nádheru a abych mohl přemítat v jeho chrámu‘ (Ž 27, 4).“ Pak dodává: „**Abychom mohli dosáhnout takového šťastného života, musí nás ten, kdo je sám pravým požehnaným životem, naučit se modlit.**“

Augustin nám ukazuje, jak se sám modlil za vítězství radosti v Bohu: „Ó Pane, kéž bych tě svobodně miloval, vždýť nemohu najít nic vzácnějšího. Neodvracej ode mne svou tvář, abych našel to, co hledám. Neodvracej se v hněvu od svého služebníka, abych při hledání tebe samého neutíkal k jiným věcem... Buď mou pomocí. Neopouštěj mě a nepohrdej mnou, Bože, můj Spasiteli.“

*Z knihy John Piper:
Dědictví svrchované radosti
(vyd. Didasco)*

MDEKY, DETSKÉ CENTRUM MALO A MCHEREZO!

Srdečně vás znovu pozdravujem z Mdeky, detského centra MALO A MCHEREZO! Vďaka Pánovi, 13. októbra 2023 som sa v poriadku vrátila z okružnej cesty a mohla pokračovať v rôznych oblastiach služby. V mojej neprítomnosti prebehli aj tábory a prázdninový program. Najprv by som vám chcela porozprávať viac o táboroch, ktoré boli zorganizované v auguste 2023. Sme Pánu Bohu veľmi vďační za ochranu a za to, že požehnal táborovú službu a prípravné obdobie, na ktorom som sa ešte mohla zúčastniť. Som rada, že sa do príprav čoraz aktívnejšie zapájajú aj miestni zamestnanci a sú už schopní viesť jednotlivé programy samostatne. Z piatich detských centier sme mali spolu 133 táborníkov, v skupine 6 až 10-ročných 72 účastníkov, okrem toho 24 dospelých dievčat a 37 chlapcov. Budúci rok plánujeme zorganizovať tábor pre vekovú skupinu mládeže. Detský tábor sa konal v detskom centre v Dombole a tábor pre tínedžerov na úpäti pohoria Mulanje.

Keďže v poslednom tábore sa zdôrazňovala téma obrátenia, tentokrát sme sa chceli viac sústrediť na duchovný rast. Takto môžem tie deti a mladí ľudia, ktorí už prijali Pána Ježiša, dostať pomoc, ako aplikovať vieru v každodennom živote, a duchovne rásť. Táborové motto znelo: „Zostaň vo mne a prinies veľa ovocia!“ – objavilo sa to aj na nami navrhnutom tričku. Vychádzali sme z verša Jn 15, 5: „**Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten nesie mnoho ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič robiť.**“ Ale ako môžeme zostať v Pánu Ježišovi, ako

môžeme rásť a byť plodní v duchovnom živote? V každom prípade cez pôsobenie Ducha Svätého v nás a samozrejme, ak sa Mu podriadime, venujeme Mu čas a spolupracujeme s Ním. Ku každej téme sme zvolili biblický príbeh a v malých skupinových diskusiách sme tému podrobnejšie rozobrali podľa veku detí, napr. aké sú druhy modlitby, ako sa môžem denne žiť Božím slovom, poslúchať Ho a robiť dobré rozhodnutia, odolávať pokušeniu atď. Súčasťou programu bolo aj vyfarbovanie, ručné práce, hry, šport, spev a súťaž v poznaní biblických veršov, kde sa dala vyhrať aj Biblia. Viacerí táborníci sa rozhodli prijať a nasledovať Pána Ježiša, spolupracovníci ich povzbudili a modlili sa za nich.

November 2023. Mission Possible – Silvi v Malawi Ke šte zopakujeme a prehľbíme vo vlastných detských centrách. Okružná cesta po Slovensku a Maďarsku prebehla tiež dobre, asi 27-krát som mala možnosť predstaviť našu službu. Bolo povzbudzujúce stretnúť sa s priateľmi a podporovateľmi služby, spievať a počúvať Božie slovo v materinskej reči a užívať si pohostinnosť. Aj keď som trochu prechladla, vďaka Pánovi sme nemuseli žiadnu plánovanú misijnú prednášku zrušiť. Je dobré vidieť, že sa ľudia zaujímajú o zahraničnú misiu, padlo veľa otázok a našli sa aj záujemcovia o dobrovoľnícky program. Zvláštnym požehnaním bolo pre mňa, keď sa cirkevní predstavitelia osobne za mňa a našu službu modlili. Bola som v cirkevných zboroch, kresťanských školách a dokonca aj v škôlke. Navštívila som zbory, kde som už bola pred dvomi alebo šiestimi rokmi, a tiež tri úplne nové zbory, kde som musela hovoriť o všetkom od začiatku. V niektorých zboroch sa misijná prednáška nikdy nekonala, čo ma veľmi prekvapilo. Podľa mňa by bolo dôležité viac propagovať misijnú službu v miestnych zboroch. Samozrejme, sme vďační vedúcim zborov a misijným koordinátorom, ktorí to robia verne už celé roky. Napríklad preposielajú okružné listy a modlitebné predmety členom zboru, mládeže a nedeľnej školy, pozývajú ľudí na misijné podujatia a povzbudzujú ich, aby podporili našu službu modlitbami a darmi. Ak sa chcete o týchto možnostiach dozvedieť viac, prosím, kontaktujte ma e-mailom. Som tiež rada, že som mohla stráviť nejaký čas s rodinou a priateľmi, a dokonca si urobiť malú dovolenku. Po návrate som zistila, že tu nastali mnohé zmeny. Niekoľko z nich bolo spojených s číslom 3: reintegrovali sme troch mladých ľudí, pribudli nám tri nové deti, prijali sme troch nových spolupracovníkov a dostali troch dobrovoľníkov. Sme vďační, že napriek horúčavám nám Pán dáva každý deň silu vykonávať službu medzi deťmi a spolupracovníkmi. Dobrovoľníci z Nemecka si už tiež celkom dobre zvykli na klímu a svoje úlohy, prišli na 2 až 2,5 mesiaca. Sme vďační za modlitby a finančnú podporu pre našu službu počas celého roka!

Zároveň Vám prajeme radosť nový rok v prítomnosti Pána! „**Lebo Boh, ktorý povedal: „Nech z temnot zažiarí svetlo!“, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista“ (2 Kor 4, 6).**

*Pán s vami, s pozdravom
Vaša Silvi*

Finančná podpora:
Molnár Mária Külmissziói Alapítvány, OTPBank Eurový účet:
IBAN: HU06 1176 3385 2570 8884 0000 0000
Správa: „Silvia Kevezdová“

www.liebenzell.org

e-mail: silvia.kevezdova@liebenzell.org

www.malo-a-mcherezo.de

ELIÁŠ

Kde si viem príbeh prečítať:
1. kniha Kráľov 17 – 21 kapitola, 2. kniha Kráľov 2, 11

Ak ste počuli o Eliášovi na ohnivom voze, viete, že to bol významný prorok zo starozákonných čias – teda z dávnej minulosti. Predtým, ako si ho Boh povolal k sebe tak, že po neho poslal horiaci voz, aj Eliáš čelil strachu, ktorý ho donútil zachovať sa zbabelo. Po tom, ako spravil veľké činy a presvedčil ľudí, aby neverili cudziemu bohu Baalovi, zistil, že Jezabel – manželka izraelského kráľa, ho chce zabiť. Napriek tomu, že kráľ mu veril, napriek tomu, že Boh bol s ním, Eliáš sa zľakol, ušiel do púšte a skryl sa tam. Dokonca prosil Boha o svoju smrť. Namiesto smrti mu Boh poslal anjela, ktorý sa o neho staral a potom mu povedal, aby sa vrátil naspäť. Eliáš ho poslušol, prekonal svoj strach, vrátil sa a naďalej slúžil Bohu. Je prirodzené, že Eliáš sa bál, keď mu hrozila smrť, aj že sa schoval. Boh mu to nevyčítal. Mať strach a spraviť (na prvý pohľad) zlé rozhodnutie neznamená, že náš život sa začne odvíjať zlým smerom a niet cesty späť. Na chvíľu sa schovať a počkať, kým prekonáme strach, je úplne prirodzené.

„Chráň ma ako zrenicu oka! Skry ma v tóni svojich krídel pred bezbožníkmi, ktorí chcú páchať na mne násilie“
(Žalm 17, 8 – 9).

Prečítaj si, čo sa píše v Biblii o Eliášovom živote (hore sú uvedené konkrétne pasáže), a odpovedz na otázky:

1. Eliáš oznámil kráľovi Achábovi, že roky nebude v krajine:
A) dostatok jedla B) zlato C) dážď
2. Ako sa volal správca kráľovského paláca, ktorý pomohol ukrývať Božích prorokov?
A) Obadja B) Sidón C) Omrí
3. Ako nazývali podľa pôvodu Eliáša?
A) Kananejský B) Tišbejský C) Galilejský
4. Ako sa volal vrch, kde Boh prehovoril k Eliášovi?
A) Džebel Músa B) Chóreb/Horeb C) Sinaj
5. Aké jedlo nosili krkavce Eliášovi, kým sa ukrýval pri potoku Kerít?
A) Chlieb a mäso B) Posúchy C) Ovocie

Úloha pre detičky: Vyfarbi Eliáša, ktorý ušiel do púšte a Boh sa k nemu prihovára

Úloha pre veľkáčov: Kde je tvoje bezpečné miesto, kde sa cítiš chránený?

ELIÁŠ

Kde si mohu príbeh prečítať: 1. kniha Kráľovská 17.–21. kapitola, 2. kniha Kráľovská 2, 11

Pokud ste slyšeli o Eliášovi na ohnivom voze, pak víte, že to byl významný prorok ze starozákonních časů – tedy, z dávné minulosti. Před tím, než si ho Bůh povolal k sobě tak, že pro něj poslal hořící vůz, i Eliáš čelil strachu, který ho donutil jednat zbabelě. Po tom, co učinil veliké věci a přesvědčil lidi, aby nevěřili cizímu bohu Baalovi, zjistil, že Jezabel, manželka izraelského krále ho chce zabit. Navzdory tomu, že mu král věřil, navzdory tomu, že Bůh byl s ním, se Eliáš polekal, utekl do pouště a ukryl se tam. Dokonce prosil Boha o svoji smrt. Místo smrti mu Bůh poslal anděla, který se o něj staral a potom mu řekl, aby se vrátil zpět. Eliáš ho poslechl, překonal strach, vrátil se a dále sloužil Bohu. Je přirozené, že se bál, když mu hrozila smrt, i to, že se schoval. Bůh mu to nevyčítal. Mít strach a udělat na první pohled špatné rozhodnutí neznamená, že se náš život začne odvíjet špatným směrem a že není cesty zpět. Na chvíli se schovat a počkat, dokud nepřekonáme strach, je úplně přirozené.

„Ochraňuj mě jako zřítelnicu oka, skryj mě ve stínu tvých křídel před svévolníky, kteří zahubí mě chtějí, úhlavními nepřáteli, když mě obkličují“
(Ž 17, 8–9).

Prečti si, co se píše v Biblii o Eliášově životě (výše jsou uvedeny jednotlivé pasáže), a odpověz na otázky:

1. Eliáš oznámil králi Achabovi, že roky nebude v zemi:
A) dostatek jídla B) zlato C) déšť
2. Jak se jmenoval správce královského paláce, který pomohl ukrývat Boží proroky?
A) Obadjaš B) Sidón C) Omri
3. Jak nazývali Eliáše podle původu?
A) Kananejský B) Tišbejský C) Galilejský
4. Jak se jmenovala hora, kde Bůh promluvil k Eliášovi?
A) Džebel Músa B) Choréb C) Sinaj
5. Jaké jídlo nosili krkavci Eliášovi, když se ukrýval u potoka Keritu?
A) Chléb a maso B) Placky C) Ovoce

Úkol pro velké: Kde je tvoje bezpečné místo, kde se cítiš chráněný?

Úkol pro malé děti: Vybarvi Eliáše, který utekl do pouště a Bůh k němu mluví

Text: Ema Tóthová
Odborná spolupráca: tím UREA
Obrázok: www.supercoloring.com

Správne odpovede: 1C, 2A, 3B, 4B
(aj keď podľa niektorých zdrojov sú všetky možnosti správne a označujú ten istý vrch), 5A

SŤAŽOVAŤ SA

Lud sa začal pred Hospodinom žalovať, že sa mu zle vodi. Hospodin to počul a veľmi sa rozhneval.

(Numeri – Štvrtá Mojžišova kniha 11, 1)

Sťažujeme sa na počasie. Na zlú dopravnú situáciu. Na dlhé dni v práci. Hundreme na našich manželov alebo na to, že sme slobodné. Pomenujeme to, nájdeme dôvod, prečo o tom hovoríme, a cítime sa nespokojné. Sťažovanie je v našej kultúre úplne zaužívané.

Ale zdá sa, že Boh berie sťažovanie oveľa vážnejšie než my. Prečo? Pretože skutočným zdrojom nášho sťažovania je náš postoj voči Bohu. Kým nám sa sťažovanie nezdá také závažné, u Boha je to inak. Biblický opis toho, ako boli Izraeliti zachránení z Egypta a potom putovali púšťou, je výborným príkladom toho, ako možno poľahky prísť o pohľad na Boha a dostať sa do stavu hundrania. Pri mnohých príležitostiach, krátko po tom, ako videl dobrotu a moc Božiu, Jeho ľud rýchlo zabudol. Začal si vytvárať predpoklady o Bohu a obvinenia proti Nemu.

Sťažovali sa, že nemajú dost jedla (Exodus 16). A potom, keď došlo k nedostatku vody, frflali znova (Exodus 11,1– 7). Takmer o rok neskôr, po odchode z hory Sinaj, Izraeliti sa „začali žalovať, že sa im zle vodi“ (Numeri 11,1), až to začul Hospodin. Aby bolo jasné, že Bohu nie je jedno, keď sa sťažujeme, pisateľ vysvetľuje, že Boh ich počul a „veľmi sa rozhneval“.

Tak prečo je žalovanie sa také významné? Hoci naše okolnosti môžu byť veľmi ťažké, ba až tragické, sťažovanie nezriedka odráža slepotu voči Božej hojnej milosti a voči Jeho verným prisľúbeniam. Výčitky spochybňujú Božiu lásku, prítomnosť a zámery. A veľakrát je naše sťažovanie naozaj spochybňovaním toho, či Boh vie, čo robí. Problém s našimi žalobami nie sú naše ťažkosti, ale naše srdce.

Aj keď sa dnes budeš nachádzať v nejakej ťažkej situácii, pamätaj na to, aký je Boh dobrý a verný. Rozjímaj nad tým, čo všetko si dostala. Boh je dobrý. On je verný. Tvoja duša sa u Neho môže cítiť ako doma.

Ruth Schwenková (Z knihy *Stíš sa, duša, vyd. Porta libri*)

INŠTALÁCIA KAZATEĽA UKRAJINSKÉHO CIRKEVNÉHO ZBORU BJB NÁDEJ V BRATISLAVE

V nedeľu 22. októbra nastal významný deň pre bratov a sestry z ukrajinského cirkevného zboru BJB v SR „Nádej“. Do služby ďalšieho kazateľa bol ustanovený brat Oleksandr Novykov.

Brat Oleksandr sa narodil 24. septembra 1974 v meste Nikopol na Ukrajine.

Uveril v roku 1990. V júli 1991 bol pokrstený v baptistickom zbore v meste Nikopol.

Na jeseň roku 1991 sa oženil a neskôr sa presťahoval do mesta Dnipro.

V roku 2005 sa pripojil k baptistickej cirkvi okresu Amur-Nižnedniprovsky mesta Dnipro, kde sa aktívne podieľal na pastoračii mládeže a napokon pôsobil ako vedúci mládeže.

V roku 2014 absolvoval Odejský teologický seminár v programe „Bakalár v pastoračnej službe“.

V roku 2015 bol inštalovaný ako kazateľ zboru v okrese Lotz Kamenka mesta Dnipro. Odvtedy je členom pastoračnej rady kraja. Bol predsedom rôznych výborov pre organizáciu cirkevných podujatí pastoračnej rady oblasti, ako aj ekumenickej rady cirkvi oblasti. V roku 2019 bol zvolený za prvého zástupcu predsedu rady baptistickej cirkvi Dnipropetrovskej oblasti. V roku 2022 opustil službu na Ukrajine kvôli vojne a určitým zdravotným problémom.

V roku 2019 absolvoval Southeastern baptistický teologický seminár (Severná Karolína) v programe „Magister teológie“.

Od roku 2018 až dodnes je súčasťou skupiny veriacich, ktorí začali službu ukrajinskej misijnej stanice zboru BJB Palisády v Bratislave, z ktorej sa stal zbor „Nádej“. V roku 2022 bol členským zhromaždením zboru zvolený za ďalšieho kazateľa zboru.

Je ženatý a spolu s manželkou Lesyou majú dve deti: Irena (28 rokov) a David (18 rokov).

K bratovi Oleksandrovi, ale aj k nám všetkým sa prihovril člen rady BJB v SR za západnú oblasť brat Darko Kraljik, ktorý na základe textu 2Tim 2, 3 – 4 hovoril o tom, aké sú vlastnosti dobrého vojaka Ježiša Krista. Aby sme boli dobrými služobníkmi Hospodina, aby sme v službe bojovali dobrý boj viery a boli dobrými vojakmi Ježiša Krista v zápase za evanjélium Kristovo.

Samotný akt inštalácie uviedol a brata Oleksandra Novykova predstavil zástupca západnej oblasti BJB v Rade BJB brat Darko

Kraljik. Po slávnostných sľuboch kazateľa a zástupcu zboru a modlitbách za požehnanie jeho služby predseda Rady BJB ustanovil brata Oleksandra Novykova za ďalšieho kazateľa v ukrajinskom zbore Nádej. Spevom prispela do programu chválospevová skupina piesňami v ukrajiničine. Modlíme sa, aby služba brata kazateľa Novykova priniesla požehnanie bratom a sestrám z Ukrajiny, ktorí sú teraz na Slovensku, a prispela k šíreniu Božieho kráľovstva.

Viktor Potocký

NESTE SI NAVZÁJOM BREMENÁ

„Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon“ (Galatanom 6, 2).

Deň boja za slobodu a demokraciu a po ňom nasledujúci víkend (17. – 19. novembra) som tento rok strávila v krásnom prostredí Muránskej planiny v hoteli Hrádok. A nie sama. Stretla som sa tam s viacerými vzácnymi ženami, ktoré okrem toho, že slúžia Bohu svojim obdarovaním, stoja po boku svojich manželov, ktorí sú v kazateľskej alebo inej duchovnej službe. Stretnutie pre nás s láskou a modlitbami pripravil Odbor sestier BJB a robili všetko preto, aby sme načerpali duchovné povzbudenie, aby sme si oddýchli a odchádzali posilnené do ďalších dní a týždňov.

Prvý večer sme regenerovali a lepšie sa spoznávali cez hry a rozhovory. Po nočnom odpočinku a chutných raňajkách sme sa spolu s Natalijou Elijas, ktorá nás prišla povzbudiť Božím slovom až zo Srbska, ponorili do listu Galatanom 6. kapitoly a skúmali sme, čo znamená niesť si navzájom bremená a aký dôležitý je práve ten aspekt vzájomnosti.

Natalija nám pripomenula, že Boh nám dal jednej druhú, aby sme si navzájom pomáhali stať sa tým, čím nás chce mať v Kristovi. Bremeň spôsobuje, že sa nám ťažko kráča. Preto ho máme dvíhať, nieť ho spolu s inými, podopierať ich. Ako? Napríklad vypočutím, prejavom pochopenia, prinesením slova povzbudenie a tým, že budeme ľudí zastupovať na modlitbe za milosrdenstvo a pomoc v pravý čas.

Po ponorení sa do Božieho slova sme sa ponárali aj fyzicky, do vody v bazéne, a kúpali sme sa v krásnej okolitej prírode, úchvatnom západe slnka a príjemnom spoločenstve. Vzácnou bola príležitosť hovoriť a počúvať o tom, čo Boh robí v našich životoch, rodinách a zboroch, o radoostiach aj starostiach, a modliť sa jedna za druhú.

Víkend sme zavírali chválami, Božím slovom a modlitbami a Boh nám na záver poslal darček v podobe snehových vločiek. Potom už len objatia, úsmevy, pranie bezpečného návratu domov a vydali sme sa na cestu s vďačnosťou v srdci a povzbudené do ďalšej služby.

Daniela Šinková, Panické Dravce

OBLASTNÉ POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

V cirkevnom zbore Lučenec sa dňa 8. 10. 2023 konalo Oblastné poďakovanie za úrodu zeme. Každoročne sa pri tejto príležitosti stretávajú zbory z našej oblasti – z Banskej Bystrice, Lučenca, Panických Draviec, Klenovca, Revúckej Lehoty a ich zborových staníc – a striedajú sa v príprave slávnostných bohoslužieb. Keď sa zhromažďujú vo vyzdobenej modlitebni mnoho pekne upravených ľudí, už to samo o sebe pôsobí slávnostným dojmom a ľudia sa cítia nadšene. Naše nadšenie však pramenilo hlavne z toho, že sa medzi nami nachádzal sám Pán a dotýkal sa nás svojou slávou. Okrem Božej blízkosti bolo zhromaždenie ešte umocnené a obohatené prítomnosťou speváckeho zboru JAS, ktorý zároveň oslavoval 30. výročie založenia na Slovensku. Ich služba a zvest piesní nás veľmi povzbudili. Výnimočné bolo aj to, že sestry, čo učia besiedku, pripravili po prvýkrát program pre deti priamo na zhromaždení. Mohli sme si vtedy pripomenúť čas, keď sme aj my boli deťmi, a zaspievať si dobre známe besiedkarske piesne.

Témou vďakyvdania bola samozrejme vďačnosť. Svojimi príhovormi prispeli do programu bratia z jednotlivých zborov na tieto témy:

Štefan Danko, Klenovec
VĎAČNÝ ZA MISIU

Brat vyjadril poďakovanie za príležitosť zúčastniť sa misie v Macedónsku. Povedal, že to bola život meniaci skúsenosť. Povzbudil nás vyjsť zo svojej komfortnej zóny. Zažil, že Pán znovu zapálil jeho srdce pre misiu.

Timotej Hanes, Revúcka Lehota
VĎAČNÝ, AJ KEĎ SOM SÁM

Ako zistíme, či sme dost vďační? Zistíme to podľa ovocia. Pravá vďačnosť bude sprevádzaná ovocím vďaky. Aký skutok vďačnosti preukáže, že som vďačný aj za

to, že som sám? Prejavom vďačnosti je, že nebudeš sám. Že sa rozhodneš nájsť niekoho vo svojom okolí, komu venuješ svoj čas, pomoc, schopnosti.

Podporovať v sebe pocit osamelosti nie je prejavom vďačnosti.

Pán koná veľké dielo a pozýva nás pridať sa k nemu, a pocit samoty určite pomínie. „Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a ostatné vám bude pridané.“

Michal Šinko, Panické Dravce

VĎAČNÝ AJ V CHOROBE

Ste za svoju chorobu vďační? Ďakovať Bohu vtedy, keď sa nám rozpadá svet, je utópia. Ako teda možno dôjsť k vďačnosti?

Pán ma počas mojich zdravotných ťažkostí učil zmieriť sa s tým, čo ma postihlo. Učil ma chorobu prijať a naučiť sa s ňou žiť. Ukázal mi, že takto je možné udržať si postoj vďačnosti. Naučil som sa pochopiť tých, čo prežívajú niečo podobné, ako je strata sily alebo strach zo smrti. Lepšie som porozumel hodnote života a dnes ďakujem Bohu za chorobu, lebo už som tu nemusel byť. Nemusel som už vidieť rásť svoje deti, ani ich pokrstiť či žiť v manželstve. Vďaka Božej milosti môže byť pre nás aj choroba požehnaním.

Benjamín Uhrin, predseda rady BJB

VĎAČNÝ, AJ KEĎ PREŽÍVAM ZRADU

Nikdy nepresvedčajte ľudí, aby boli vďační, keď prežívajú chorobu či zradu, to je najhoršie, čo môžete urobiť. Toto tvrdenie zakladáme na príbehu Jóbových priateľov. Prekvapilo ma však, že Písmo spája tieto dve myšlienky v texte, ktorý veľmi dobre poznáme.

„Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, kalich a ďakoval.“ A tak sa pýtam, nemáme aj my vo chvíľach, keď sme zradení, ďakovať? Po návale hnevu a ľútosť je možné Bohu ďakovať, odovzdať sa mu so všetkým, aj tým, čomu nerozumiem. Byť tu pre ľudí a obetovať sa, dať seba Bohu do služby.

Majo Kováč, Lučenec

VĎAČNÝ, AJ KEĎ ČELÍM NEPRIATEĽOM

„Neboj sa ich, lebo tých, čo sú s nami, je viac ako tých, čo sú proti nám.“

Neprevap sa, keď prídu problémy.

Prevahu nad nepriateľom získame tak, že Boha vidíme ako veľkého, Elizeus tomu veril. V minulosti sa presvedčil, že Boh je verný a dokáže to v každej situácii.

Ľubo Pál, Lučenec

VĎAČNÝ, AJ KEĎ NIČ NEMÁM

Brat Ľubo uviedol príklad človeka, ktorý bol vo väzení. Keď ho tam navštívili a pýtali sa, či by urobil niečo inak, či ľutuje, čo sa stalo, povedal, že nie. Povedal, že je rád, čím prešiel, hoci prišiel o všetko, čo mal. Ako dôvod uviedol, že ak by sa to nestalo, nebol by tým človekom, ktorým je teraz.

Prorok Habakuk je nám príkladom vďačnosti, keď hovorí: Aj keby figovník nevyučal a vinič nezarodil, hoci by oliva vyschla a na poliach sa nič neurodilo, aj keby z ohrady zmizlo stádo

a v maštali by nebol dobytok, ja sa však budem radovať v Hospodinovi a jasat' v Bohu mojej spásy.

Ja nemôžem povedať, že nič nemám, pretože Pán ma mocne požehnal a v Kristovi mám nesmierne veľké bohatstvo. Nech je postoj nášho srdca plný vďačnosti, nie ako povinnosti, ale hlbokéj úcty k Pánovi. On je hodný vďačnosti za každých okolností.

**Richard Nagypál,
Revúca**

**VĎAČNÝ AJ ZA
SKLAMANIE**

Mnohokrát som zažil sklamanie – sklamanie z ľudí, zo seba, z toho, ako sa veci vyvíjajú, sklamanie, že sa modlím a neprichádzajú výsledky, že zmena života neprichádza tak rýchlo, ako by som si prijal, že napriek snahe Bibliu čítať, aplikovať ju v praxi a zdieľať, málo ľudí má o duchovné veci záujem. Realita je často iná, ako sú naše očakávania. **Pán ma cez**

**tieto skúsenosti učí
dvom veciam.**

Prvá: Boh ma nepovolal k úspechu, ale k vernosti. Ani teba. Prijat' to nie je ľahké pre ľudí, ktorí majú veľké vízie. Vďaka Bohu však možno získať slobodu od zamerania sa na výsledky.

Druhá: Mojou a aj tvojou úlohou je byť Bohu k dispozícii, povedať: „Tu som, Pane, použi si ma.“ **Jediné, čo mám pod kontrolou, je moje srdce, a to, či Bohu celkom patrí.**

Modlitba vyrovnanosti je správny postoj aj voči sklamaniu a buduje v nás charakter vďačnosti.

BOŽE, DAJ MI POKORU, ABY SOM PRIJAL TO, ČO ZMENIŤ NEMÔŽEM. ODHODLANIE, ABY SOM ZMENIL TO, ČO ZMENIŤ MÔŽEM, A MÚDROSŤ, ABY SOM VEDEL ROZLIŠIŤ JEDNO OD DRUHÉHO.

Bečová Eva

DANIEL VALENTA ODIŠIEL K PÁNU

Daniel Valenta sa narodil 9. septembra 1946 v Bratislave ako štvrté dieťa do evanjelickej rodiny Samuela Valentu a Alžbety, rodenej Valkovej, ktorí všetky svoje deti viedli k úprimnej viere v Boha.

Počas detstva a mladosti chodil na besiedku a neskôr na dorast a mládež, kde využíval svoje schopnosti spievať a hrať na gitare a mandolíne. Vo svojich devätnástich rokoch, po dlhých rokoch rozhodovania, prijal Pána Ježiša za svojho Spasiteľa a na vyznanie svojej viery sa dal pokrstiť ponorením. Po ukončení Základnej školy absolvoval štúdium na Strednej priemyselnej škole elektrotechnickej v Bratislave a po maturite absolvoval štúdium elektrotechniky na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, ktorú úspešne ukončil ako elektrotechnický inžinier v r. 1970.

Na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov sa aktívne podieľal na práci s dorastom a mládežou v evanjelickom zbore na Legionárskej.

V rokoch 1971 – 1972 absolvoval základnú vojenskú službu v Dobřanoch pri Plzni a po návrate sa zapojil do práce s mládežou v zbore BJB na Vysokej ulici v Bratislave. Tam sa zoznámil s Katkou Rybačukovou z Levíc, s ktorou uzavrel manželstvo v roku 1973. V roku 1974 im Pán Boh požehnal dcéru Kristínu a v roku 1978 syna Vladimíra.

Svoje vzdelanie mal možnosť uplatniť na viacerých pracoviskách: V Tesle Elektroakustike, vo Výskumnom ústave papiera a celulózy, kde pracoval na mnohých výskumných projektoch, ktorých niektoré výsledky boli patentované. Od roku 1984 až do odchodu na dôchodok v r. 2011 pracoval ako systémový inžinier výpočtovej techniky v Inštitúte informatiky a štatistiky – INFOSTAT.

Okrem svojho civilného zamestnania sa desaťročia aktívne zapájal do práce v cirkevnom zbore BJB na Palisádach v Bratislave ako vedúci dorastu, člen a predseda staršovstva, organizoval tábory dorastu, mládeže a tábory pre rodiny s deťmi. Neskôr sa stal diakonom a tejto práci sa venoval s veľkou láskou a obetavosťou, kým mu to jeho zdravotný stav dovolil.

Mimoriadna kapitola jeho života patrí službe spevom v zborovom spevokole od roku 1963 až do mája 2023. Bol

jedným zo zakladateľov hudobno-spevackej skupiny Matuzalem, ktorá sa stala známou hlavne po roku 1989. Ich mottom bolo spievať na Božiu slávu, šíriť zvest evanjelia a povzbudzovať tých, ktorí už na Božiu cestu vykročili. Spievali v rôznych kresťanských spoločenstvách, modlitebniach, kostoloch, ale aj v kultúrnych zariadeniach nielen v Československu ale aj v zahraničí.

Napriek viacerým sklamaniam a ťažkým skúškam života, ako bola aj predčasná smrť jeho syna Vladimíra v r. 2011, vieru v Boha nestratil, ale o to viac sa rukami viery držal Hospodina a venoval sa naplno službe. Miloval svoju rodinu – tú najbližšiu i vzdialenejšiu, rád sa stretával s nimi pri rôznych príležitostiach a bol vždy ochotný pomôcť.

Mal rád prírodu a turistiku a mnoho rokov organizoval výlety a spoločné dovolenky. Vďaka svojej nekonfliktnej a priateľskej povahe dobre vychádzal so svojimi kolegami v práci, s bývalými spolužiakmi z vysokej školy a so susedmi.

V roku 2021 mu diagnostikovali onkologické ochorenie, ktoré tohto roku vyústilo do viacnásobnej hospitalizácie. Počas posledného pobytu v nemocnici sa jeho stav zhoršil.

Pán života a smrti ukončil jeho telesné trápenie dňa 27. novembra 2023 a povolal si ho k sebe do nebeského domova.

Pohrebná rozlúčka s bratom Danielom sa konala 2. 12. 2023 v chráme ECAV na Legionárskej ulici v Bratislave, kde sme s vďakou spomínali na milého brata a jeho život oddaný Pánovi.

Elena Pribulová

SKUPINA MATUZALEM A DANIEL

Začiatky skupiny Matuzalem siahajú až do roku 1958. Vtedy ako dvanásťroční chlápci prvýkrát vystúpili so spevom pred spoločenstvom v Bratislave. Odvtedy s niekoľkými menšími prestávkami a v rôznych vokálnych a inštrumentálnych zoskupeniach hrali a spievali na Božiu slávu. V tejto zostave, s názvom Matuzalem, spievali od roku 1983. Meno im dali ľudia, ktorí poznali ich mnohoročnú prácu na hudobnom poli.

Štýl skupiny bol poznamenaný dobou, v ktorej jej členovia žili. Vyrastali v kresťanskom spoločenstve BJB v Bratislave, kde od roku 1947 do sedemdesiatych rokov sa používal spevník, ktorý poslali z bratského zboru z Ameriky. Preto sa vplyv gospelov a spirituálov podpísal aj na ich repertoári. Hlavnou zložkou bola však ich vlastná tvorba.

Členovia skupiny v časoch totality boli odkázaní slúžiť len na cirkevnej pôde. Až po roku 1989 dostali príležitosť spievať a hrať v rôznych mimocirkevných a nekresťanských zariadeniach, v rozhlase či televízii. V zahraničí, okrem niekoľkonásobného účinkovania v Čechách a Juhoslávii, aj v Rakúsku, Nemecku, Švédsku, Kanade a USA.

Vedúcim skupiny bol Slávo Král, ktorý piesne a texty tvoril, upravoval, aranžoval, spieval a hral na klávesových nástrojoch. Na sprievodných gitarách hrali Ing. Daniel Valenta a Ing. Daniel Šaling, na basovú gitaru Dr. Dušan Jančula. Všetci aj spievali, no Daniel Valenta spieval najviac sólových piesní. Neodmysliteľnou súčasťou skupiny bol zvukár Peter Rapoš.

V roku 2008 Pán Boh nečakane odvolal Dušana Jančulu. Od tých čias Matuzalem spieval už len trojhlasne.

Zmyslom činnosti skupiny bolo spievať a hrať na Božiu slávu, hovoriť o Jeho láske a o tom, ako Boh vedie ich životy. Povzbudzovali tých, ktorí po Božej ceste idú, a ostatným ukazujú na možnosť nového pohľadu na starosti všedného dňa.

Jedna mladá sestra o Matuzaleme napísala:

... práve si už štvrtýkrát púšťam video skupiny Matuzalem a premýšľam... a posielam ho každému, koho by mohlo potešiť. Nevieť, ale ja to vnímam ako zázrak, jednoducho štyria muži, teda ešte chlápci sa rozhodnú spolu hrať a ich služba sa tiahne roky, zastrešuje celé Slovensko, ale i zahraničie, a čo je úplná „pecka“ – mladá, stredná, staršia aj stará generácia ich berie, teší sa na nich, jednoducho, „žerú ich“... Keď si predstavím, aká je dnes častokrát situácia, čo sa chváľ a spevu týka... nerozumiem... – ale to, čo vidím na videu a behá mi teraz hlavou, je, že toto nedokážu štyria ľudia... to dokáže len Boh...

S. Král

OSLAVUJE PÁNA V NEBI

Štvrtú adventnú nedeľu, ktorá bola zároveň aj Štedrým dňom, sa skončilo očakávanie príchodu Pána pre nášho brata Daniela (Dadka) Šalinga. Pán prišiel a zavolať ho do nebeského domova 24. decembra 2023 podvečer vo veku nedožitých 74 rokov. Brat Daniel Šaling hral a spieval na oslavu Božiu country a folkové piesne s gitarou v skupine Matuzalem, ale aj sám, v kostole, ale aj pri stole či pri táborovom ohni, na Slovensku aj v zahraničí. Jeho hlas a piesne, ktoré spieval, nás budú povzbudzovať aj naďalej, ale už len z nahrávok. Popri speve s gitarou oslavoval Boha aj spevom klasických piesní v našom spevokole. Jeho život a služba neboli len o spievaní. Zapájal sa rôznym spôsobom aj do iných služieb v našom zbore a cirkvi. Podrobnejšie o jeho živote a službe napíšeme v ďalšom čísle Rozsievачa.

Smútiacej rodine vyslovujeme úprimnú sústrasť a všetkým zarmúteným nádej na radostné stretnutie u Pána.

Redakčná rada

Z JEHO VELKÉ LÁSKY

„Boha nikdy nikdo neviděl. Jednorozentý Syn, který je v náručí Otcově nám o NĚM řekl“ (J, 18). V této Kristově „zprávě“ poznáváme Boha především v Jeho lásce vůči člověku. Zde se stávají jeho „neviditelné vlastnosti“ zvláštním způsobem „viditelnými“. Neboť se projevují v Kristu a skrze Krista, skrze Jeho činy, slova i skrze Jeho smrt na kříži a zmrtvýchvstání.

V Ježíši Kristu se Bůh projevuje i ve svém milosrdenství. Zde plně vystupuje ona vlastnost Božství, kterou již Starý zákon definoval (různými způsoby) jako „milosrdenství“, a kterému dává Kristus konkrétní význam. O milosrdenství nejen mluví a vysvětluje ho v příkladech a podobnostech, ale především ho sám v sobě ztělesňuje a svou vlastní osobností vyjadřuje. Totiž On sám je milosrdenství. Každému tedy, kdo ho v NĚM vidí a nalézá, se Bůh zvláštním způsobem „viditelně“ ukazuje jako Otec „nekonečně milosrdný“. **„Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy“ (Ef 2, 4).** Ježíš Kristus nám zjevil Boha jako nekonečně milosrdného Otce, který nás miluje svou velikou láskou.

Současné myšlení se staví proti milosrdnému Bohu

Zdá se, že současné myšlení se, snad ještě více než dříve, staví proti milosrdnému Bohu a pokouší se odstranit ze života a ze srdce člověka i pouhý pojem „milosrdenství“. Samo slovo a výraz - milosrdenství - jako by přivádělo „do úzkých“ člověka, který se ještě více než jindy v historii cítí být pánem a díky nesmírnému a dosud nepoznanému rozvoji vědy a techniky si podmanil zemi. Takové podmanění země, chápané pouze jednostranně a povrchně, neponechává žádné místo pro milosrdenství.

„V tomto stavu se dnešní svět jeví být zároveň mocný i slabý, schopný nejlepšího i nejhoršího, neboť se mu otevírá cesta buď ke svobodě nebo k otroctví, k pokroku nebo k úpadku, k bratrství nebo k nenávisti. Mimoto si člověk uvědomuje, že je na něm, aby správně usměrňoval síly, které sám vyvolal a které ho mohou buď rozdrtit, anebo mu sloužit.“

Stav současného světa na jedné straně dává naději na lepší budoucnost člověka na zemi, ale zároveň přináší i četná ohrožení, která daleko převyšují všechna dosud známá nebezpečí. Proto je nyní v tak nejistých a těžkých dobách třeba opět v Kristu objevovat tvář Otce, který je v skutku „Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy“ (2 K 1, 3). Poselství o „Bohu Otci milosrdenství“ se stává zvláštní výzvou lidstvu v situaci, kdy je člověk vážně ohrožen.

Milosrdenství dle Bible

Ježíš Kristus především svým životem a svými skutky ukázal pravou lásku - totiž lásku činnou. Taková láska se zvláště projevuje všude tam, kde je utrpení, nespravedlnost, nouze – ve všech možných situacích člověka, který prožívá různá omezení a slabost. Právě tento způsob a oblast, v níž se projevuje láska, se v jazyce Bible nazývá milosrdenství.

V Kristu zjevená Pravda o Bohu, „Otcí milosrdenství“ (2 K 1, 3), nám dovoluje vidět, že Bůh je velmi blízký člověku, zvláště tehdy, když člověk trpí a když je ohrožena jeho existence a důstojnost.

Hlavní Ježíšovo učení: Milosrdenství

Kristus zjevuje Boha, který je Otec, který je Láska a ukazuje Boha jako nekonečně milosrdného (Ef 2, 4). Proto Ježíš učinil jedním z hlavních pilířů svého učení milosrdenství. Stačí připomenout podobnosti o marnotratném synu, o milosrdném Samaritánovi, nebo - jako protiklad - podobnosti o nemilosrdném služebníkovi. V Kristově učení je velmi mnoho míst, která vždy novým a novým způsobem ukazují lásku a milosrdenství. Stačí mít před očima dobrého

pastýře, který hledá ztracenou ovci, nebo ženu, která vymete celý dům, jen aby našla ztracenou minci. Je to zvláště evangelista Lukáš, který zdůrazňuje tyto principy Kristova učení, a proto si jeho evangelium vysloužilo název „evangelium milosrdenství“.

Když uvažujeme o Kristově hlásání, musíme si uvědomit, že Kristus, když zjevoval Boží lásku a milosrdenství, zároveň od lidí vyžadoval, aby se ve svém životě nechali vést láskou a milosrdenstvím. Tento požadavek se týká přímo podstaty jeho zvěsti a tvoří zároveň jádro evangelijního principu lidského jednání. Vyjadřuje v „příkázání lásky“, o kterém říká, že je „největší“ (Mt 22, 38), a také v blahoslavenství, když v kázání na hoře říká: „Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“ (Mt 5, 7).

Kristus se stává vtělením lásky, která se zvláště silně projevuje vůči trpícím, nešťastným a hříšným, zprítomňuje Boha Otce, a tak také plněji zjevuje Boha Otce, který je „nekonečně milosrdný“. Současně tím, že se stal pro lidi vzorem milosrdné lásky k druhým, Kristus vyzývá k milosrdenství. V tomto případě nejde jen o příkázání nebo nějaký požadavek, ale o splnění velmi důležité podmínky k tomu, aby se Bůh mohl projevit ve svém milosrdenství vůči lidem, protože: „Milosrdní ... dojdou milosrdenství“ (Mt 5, 7).

ČO ĎALEJ?

K. L.

Dňa 25. 11. 2023 sa v Banskej Bystrici uskutočnilo stretnutie vedúcich tímov mládeži s témou – *Čo ďalej*. Túžbou nás, Tímu Odboru mládeže (ďalej TOM), je stretávať sa, načúvať jeden druhému, povzbudiť sa tým, čo Pán Boh koná skrze skupiny mládeže na Slovensku. Sme veľmi vďační za hojnú účasť našich mladých. Na stretnutí sa zúčastnilo takmer štyridsať ľudí z desiatich zborov od východu až po západ Slovenka.

Počas spoločne prežitého času sme rozmýšľali nad tým, ako rozprávať s ľuďmi, ktorí sú frustrovaní, demotivovaní alebo sklamaní z cirkvi/mládeže. Ako takýmto ľuďom pomôcť nájsť nanovo zmysel spoločného stretávania sa a v láske zabrániť, aby odišli z cirkvi nešťastní, pretože ich nikto nevyočul. Obrovskou nádejou je pre nás pomoc Ducha Svätého, ktorého Boh poslal do našich srdiec, aby bol našim pomocníkom a tým, ktorý nás vedie, ale zároveň sú pomocou aj rady bratov a sestier, ktorých nám Pán Boh dáva do života.

Sme vďační aj za čas strávený v menších skupinkách (dve až tri mládeže spolu), kde sme sa mohli zdieľať s tým, cez čo sme v poslednom roku prechádzali, ako sa veci vyvíjajú a aké máme výzvy a plány do budúcnosti.

Jednou z vecí pri pohľade do budúcnosti je aj plánovaná mládežnícka konferencia, ktorá by sa mala konať posledný víkend februára 2024 s názvom: *To fakt?* Na túto konferenciu pozývame všetkých mládežníkov, ktorí majú túžbu byť spolu, spoznať nových ľudí, ale najmä pozerat' do Božieho slova a počúvať Boží hlas v spoločenstve mladých veriacich. Tešíme sa na každého z vás.

Sme vďační za každú modlitbu za mládež, ktorú vysielate. Je to nesmierne potrebné a dôležité a my – TOM, jednotliví vedúci mládeži po Slovensku, ale aj mládež BJB v SR to veľmi potrebujeme. Dakujeme!

Za TOM F. Čurilla

POZVÁNKA NA SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB 2024

Zasľúbená alebo Svätá zem oplývajúca mliekom a medom na Blízkom východe je už viac ako tritisíc rokov veľmi dôležitá pre tri monoteistické náboženstvá: judaizmus, kresťanstvo a islam. Hriech ľudského konfliktu tu však dlhodobo pretrváva a v súčasnosti eskaluje do nevidaných rozmerov s fatálnymi dôsledkami, pokračujúcim násilím, nenávisťou a pomstou. Terčom je aj civilné obyvateľstvo, tí najzraniteľnejší, deti, starci a ženy, či už ako rukojevníci, väzni alebo vojaci, synovia, manželia, otcovia, na obidvoch stranách.

Nie je to prvýkrát, čo téma a krajina vybraná a poverená prípravou bohoslužby na určený rok, päť rokov vopred na celosvetovom stretnutí predstaviteľiek národných výborov Svetového dňa modlitieb, sa ukázala ako absolútne aktuálna a bytostne dôležitá. Platí to aj pre rok 2024, keď 1. 3. 2024 pomyselná modlitbová reťaz obopne celú zem. Bohoslužbu pripravili ženy kresťanky z Palestíny na tému: „Prosím vás – znášajte sa navzájom v láske“ (Ef 4, 1 – 3).

Týmto jedným dňom sa však modlitbový zápas nekončí. Pripojme sa svojimi modlitbami k bratom a sestram v Palestíne a Izraeli počas celého roka, prosme za spravodlivosť, dôstojný život v trvalom mieri, bez násilia, ubližovania a pomsty. Žime so všetkou pokorou, miernosťou, trpezlivosťou a znášajme sa navzájom v láske, tak ako je to hodné povolania, ktorým sme boli povolaní, ako náš vyzývajú apoštol Pavol.

Obraciame sa ku všetkým ľuďom dobrej vôle, aby verili v Božie zasľúbenie, že On zmení náš údol, keď budeme k Nemu volať, hľadať Ho celým srdcom a modliť sa. Dá nám budúcnosť a nádej podľa zámerov, ktoré má s nami. Sú to zábery pokoja, a nie nešťastia, dobra, a nie zlého, smerujúce k blahu.

K sláveniu SDM je všetko pripravené. Potrebné informácie a materiály nájdete na našich stránkach: www.sites.google.com/site/sdmslovensko, www.facebook.com/sdmslovensko a číslo účtu je: **SK 250900 0000 0000 1148 5517** Pridajte sa aj v tento mimoriadne ťažký rok k ekumenickému, globálnemu hnutiu, aby sme sa spojení vo viere a láske mohli modliť za Svätú zem a celý svet.

Za Výbor SDM na Slovensku
A. Kerekrétiová

BŮH JE NEJVĚTŠÍ LÉKAŘ

Milí čtenáři, ráda se s vámi podělím o moji zkušenost, jak Pán Bůh mocně konal v mé nemoci. Koncem loňského roku jsem si prožila zápal plic, a jelikož nemohu z důvodu alergie užívat žádná antibiotika, raději jsem nevycházela z domu k paní doktorce na poslech průdušek, protože cesta venku a čekání v čekárně by mi velmi přitížilo. Mám zrovna tu nejtěžší formu alergie. Otékají mi dýchací cesty zevnitř a mám i celkově velkou nesnášenlivost chemie, proto jsem nasadila vše, co můžu a jen jsem se modlila. Cítila jsem obrovský pokoj, klid a přítomnost Boží, i když jsem nemohla dýchat, dávala se, kašlala a každý nádech opravdu bolel. Tenhle nejhorší stav trval od pátečního odpoledne do sobotního odpoledne. V té době jsem nespala, nepila a ani nejedla, protože jsem nebyla schopna kvůli otoku nic pozřít. Přidaly se i migrény a s tím doprovázející bolesti žaludku atd... I přes tohle všechno jsem byla stále klidná. Věděla jsem totiž, že jsem v rukou toho nejmocnějšího a největšího. Bůh mě držel a Jeho láska a pokoj mi proudily tělem. Sice jsem nemohla mluvit, ale v duchu jsem zpívala a chválila Boha, cítila jsem se jako apoštol Pavel ve vězení, když měl nohy v kládě a zplna hrdla chválil Boha se svými spoluvězni (Sk 16, 25). Náš milující Bůh dával sílu mému tělu, držel mě a potěšoval. Zažila jsem takovou blízkost a lásku, jakou bych z celého srdce přála zažít každému z vás. Každý den, každou chvíli, při každém nádechu (Fil. 4, 6-7). Díky Pánu Bohu!

Leona Bednářová, BJB Blansko

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

Zase máme před sebou krásný text: Jan 21, 1–14. Učedníci byli zase smutní, ale jinak než dřív. Petr vždycky všechno vymyslel jako první a tak to bylo i nyní. „Jdu lovit ryby!“ a ostatní se k němu hned přidali. Vždyť přece byli rybáři!

Lovili celou noc a to bylo jistě únavné. Když začalo svítat, uviděli někoho na břehu a volá na ně: „Přátelé, nemáte něco k jídlu?“ Kraličtí překládají: „Děti!“ To se mi moc líbí. Kdo to na ně volá? Odpověděli, že nic nemají. Ale hlad měli opravdu veliký. „Hodte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete!“ Volá ten neznámý. Hned poslechli a opravdu. Síť byla plná. Čteme, že Jan hned věděl, že je to Pán Ježíš. A Petr byl zase tak rychlý! Chtěl tam být první, tak se brodil vodou. Učedníci viděli, že tam má Pán Ježíš ohniště a na něm pekl rybu. Také tam měl chléb. Pozval je k jídlu, všem rozdělával a upekli ještě další ryby. Znovu jim Pán pomáhá, posílaje je po všech stránkách, tělesně i duchovně. Oni si musí zapamatovat, že je s nimi stále, i když bude u svého Otce! To musela být pro učedníky veliká radost a povzbuzení. Myslím, že tenkrát lovili ryby opravdu naposled. Dostali jiný úkol, a vaše děti jistě vědí jaký. Krásné je, že je volal, věděl všechno. I to, jak se jim nedařilo. Podobně volají maminky, když uvaří oběd. Až příště budete svolávat vaši rodinu, vzpomeňte si na toto jiné volání, které také zvalo k jídlu, ale také hlavně k Němu - k samotnému Ježíši. Je pro nás potřebné, abychom byli s Ním každou chvíli našeho života.

Dnes si také upečeme rybu.

Lososa s koprem a česnekovou omáčkou.

Porce lososa osolíme, opepříme a zakapeme citronem. Položíme do pekáče s plátky másla a posypeme koprem.

Pečeme v troubě na 250°C asi 10-15 minut. Omáčku na přelítí lososa připravíme tak, že šest česneků prolisujeme, jenom chvilku osmažíme na kousku másla s jednou lžící hladké mouky. Vše zalijeme 200 ml vývaru a přidáme jednu lžici medu, jednu lžici hořčice a jednu lžici sojové omáčky. Vše krátce povaříme a podáváme s opečenými bramborami a zeleninovým salátem. Dobrou chuť.

Dana Jersáková

PITNÁ VODA PRE ĽUDÍ V SÝRII

integra

Pitná voda pre ľudí v Sýrii

Vojnou poznačená Sýria stále zápasí s nedostatkom pitnej vody. Preto v tejto krajine pokračujeme v našej pomoci a opravujeme ďalšie tri vodné systémy. Pitná voda pre ľudí v Sýrii v oblasti Khan Arnaba zlepši život obyvateľov a pomôže pri ochrane pred infekčnými chorobami.

Voda pre 25-tisíc ľudí

Vďaka zrekonštruovaným vodným systémom bude mať nezávadnú pitnú vodu 25-tisíc ľudí. Voda sa bude testovať, aby vyhovovala hygienickým štandardom. Pitná voda zlepši celkový zdravotný stav obyvateľstva, hygienu a zabráni šíreniu prenosných chorôb. Denne by mal mať každý človek v oblasti k dispozícii 30 litrov vody namiesto súčasných desiatich.

Školenia pre technikov aj domácnosti

O vodné systémy sa budú starať vyškolení technickí pracovníci. Pripravené sú aj školenia pre 450 domácností, aby ľudia zlepšili svoje hygienické návyky, dokázali sa starať o svoje zdravie a chránili sa pred ochorením. Viest ich budú komunitní dobrovoľníci.

Pomoc pre ženy

Rekonštrukcia vodných zdrojov pomôže v neposlednom rade aj ženám a dievčatám. Práve ony majú na starosti obstaranie vody a musia po ňu chodiť aj veľké vzdialenosti. Nielenže potom nosia ťažké bandasky, ale sú aj vystavené nebezpečenstvu. V miestnych pomeroch sa často stáva, že sa stávajú obeť násilia, keď sa samy pohybujú po opustených cestách.

Vojna poškodila systémy

Viac ako desaťročná občianska vojna v Sýrii sa podpísala pod zlé fungovanie krajiny. Obrovské škody zanechala na systémoch WASH (voda, sanita, hygiena). Tieto systémy fungujú roky na maximálnu kapacitu pri obmedzenej alebo žiadnej údržbe. Chýba technický personál a starostlivosť o vodné zdroje.

Prístup k vode, elektrine a potravinám stále viac ohrozuje aj globálne otepľovanie. Nízka hladina riek ovplyvňuje množstvo vody v priehradách, čo narúša dodávky elektrickej energie. To má potom vplyv na fungovanie základnej infraštruktúry vrátane zdravotníctva.

Pomáhajte s nami ďalej

Obnovené vodné systémy výrazne zlepšia život obyvateľov. Pitná voda pre ľudí v Sýrii zlepši hygienu, zníži chorobnosť a pomôže obyvateľom zmierniť následky vojny. Pomáhajte s nami naďalej tým, ktorí roky trpia kvôli vojne.

WWW.INTEGRA.SK

CO PRO VÁS UDĚLAL BŮH?

Z mladších let svého působení vzpomínám na jeden pěkný příběh. Udál se v Německu, v Porúří někdy kolem r. 1925. Bylo tam velké shromáždění. Nějaký učenec tam celé dvě hodiny dokazoval, že Bůh neexistuje. Předložil veškerou svou moudrost. Sál byl plný lidí. Nad nimi se vznášel mrak tabákového kouře. Mnozí nešetřili chválou a nadšením. Když řečník po dvou hodinách skončil, vstal předseda shromáždění a řekl: „Teď bude diskuse. Kdo chce něco říci, ať se přihlásí!“ Ovšem nikdo neměl odvahu. Každý si myslel: „Takovému učenému muži sotva mohu odporovat.“

Jistě tam byli mnozí, kteří s jeho výkladem nesouhlasili, ale kdo by měl odvahu vystoupit na podium, když dobře tisíc přítomných řečníkovi přitakávalo! A přece - v zádu na sebe upozorňovala nějaká stará babička. Když se hlásila, předsedající se zeptal: „Babičko, chcete něco povědět?“ „Ano, chtěla bych něco říci,“ odpověděla babička. „Pak ale musíte přijít sem dopředu!“ „Ano, ano, vždyť už jdu,“ řekla babička. Statečná žena!

Babička přišla dopředu na pódium, postavila se za řečnický pult a začala: „Pane řečníku, mluvil jste dvě hodiny o své nevěře. Dovolte mi, abych hovořila pět minut o své víře. Ráda bych vám řekla, co pro mne udělal můj Pán, můj nebeský Otec. Když jsem byla mladá, stalo se mému muži na dole neštěstí. Přinesli mi ho domů mrtvého. Zůstala jsem s třemi malými dětmi sama. Tenkrát bylo sociální zabezpečení velice skrovné. Když jsem

stála nad manželovou mrtvolou, byla jsem úplně zoufalá. A přece - Bůh mne začal tak těšit, jak to nikdo z lidí nedovedl. To, co mi říkali lidé, byly jen prázdné řeči. Ale On, živý Bůh mne potěšil. Řekla jsem Mu: „Pane, teď musíš být otcem mých dětí ty.“ Často jsem večer nevěděla, kde vezmu peníze, abych příštího dne nasýtila děti. Tehdy jsem opět řekla Spasiteli: „Pane, ty přece víš, jak jsem na tom bídě. Pomoz mi!“

A pak se ta stará paní obrátila k řečníkovi a řekla: „On mne nikdy nezklamal a neopustil. Měli jsme mnoho těžkostí, ale nikdy nás nenechal v tísní. Bůh učinil ještě daleko víc: poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista. Ten za mne zemřel a vstal z mrtvých a v Jeho oběti jsem našla očistění od všech mých hříchů. Teď jsem už stará. Brzo umřu. A přece - On mi dal jistou naději věčného života. Až zavřu oči, procitnu v nebi, poněvadž patřím Ježíši. Toto všechno On pro mne učinil. A teď se vás ptám, pane řečníku: Co pro vás udělala vaše nevěra?“

Tu se řečník postavil, poklepal babičce na rameno a řekl: „Ach, takové staré ženě přece nechceme víru brát. Pro staré lidi je víra docela dobrá.“ Tu jste měli stařenku vidět! Energicky to odmítla a řekla: „Ne, ne! Tak si na mě nepřijďte! Položila jsem otázku a chci slyšet vaši odpověď! Řekla jsem vám, co pro mne učinil můj Pán. Teď povězte vy, co pro vás učinila vaše nevěra!“ Řečník upadl do rozpaků. Ta stařenka byla moudrá žena...

Z knihy: Wilhelm Busch, „Život bez všedních dnů.“

O PRACHOVÉM ZRNKU

Dobrodružný příběh malého prachového zrnka pomůže dětem pochopit, kdo je Bůh, jak velikou lásku k nám má a co všechno pro nás dělá. Pozorný čtenář objeví téměř v každé větě jasnou symboliku s evangeliem. Jelikož je paralela s biblickou zvěstí ale zcela skrytá a děj se odehrává v pánové dílně a sklepe, je kniha vhodná i pro nevěřící přátele. Titul nám svou atmosférou připomíná velmi úspěšnou řadu od známého spisovatele Maxe Lucada. Díky krásným ilustracím Katariny Monaro a poutavému textu české debutující autorky Alžběty Špičákové se čtenář nechá lehko vtáhnout do děje a zažije tak na vlastní kůži pocit zachráněného zrnka, kterým je příběh velkolepě završen.

V jedné staré dílně, kam slunce svítlo od rána do večera, to vonělo dřevem a prachem.

Pokaždé, když zafoukal vítr, pohladil prohřátý vzduch dřevěnou podlahu a starobylý nábytek.

A zrovna na jedno takové zafoukání netrpělivě čekalo malé prachové smítko.

Přidej se k Třpytkovi, kterého dobrodružná výprava zavede do temného sklepa. Dostat se odtud ale není vůbec lehké. Leda, že by zrovna kolem procházel pán dílny, který ví i o tom nejobyčejnějším zrnku prachu...

Ke knize si navíc můžete zdarma vytisknout STOLNÍ HRU! Ke stažení níže přes QR kód.

Alžběta Špičáková: O prachovém zrnku, vyd. Návrat domů

NÁVRAT DOMŮ

Téma ročníku 2024: Portrét křesťana

Témata příštích vydání Rozséváče/Rozsieváča

3/24 – Blahoslavení plačící (žalostiaci)
Uzávěrka do 1. 2. 2024

4/24 – Blahoslavení tichí, krotkí
Uzávěrka do 10. 2. 2024

5/24 – Blahoslavení hladní a smádní po spravodlivosti
Uzávěrka do 10. 3. 2024

NABÍDKA UBYTOVÁNÍ

v rodinném domě, pro 6 – 8 osob.
Ubytování je v obci **Vikýřovice** na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou
Možno přijet i přímým vlakem Brno - Šumperk. Jsme v podhůří Jeseníků - tudíž blízko do hor (lyže v zimě, cyklo a pěší turistika v létě).
Parkování možné na pozemku.
Více informací na tel. č.:

+420608451995

e-mail:

vera.jersakova@centrum.cz

KALENDÁR AKCIÍ 2024

január

7. - 13.1. - Aliančný modlitebný týždeň 2024

február

11. - 17. 2. - Národný týždeň manželstva
23. - 25. 2. - Mládežnícka konferencia

marec

14. - 17.3. Motivačný víkend pre manželov č. 2
Chata Komenského - Račkova dolina
16.03. - Regionálne stretnutie učiteľov besiedok (Záp. oblasť)
16.03. - Konferencia Cesty obnovy

apríl

6.4. - Regionálne stretnutie učiteľov besiedok (Stredná oblasť)
11. - 13.4. - Máme čo zvestovať
11. - 14.4. - Motivačný víkend pre manželov č. 1
Chata Komenského - Račkova dolina
13.4 - Diskusná konferencia delegátov zborov (prezenčná)
18. - 21.4. Motivačný víkend pre manželov č. 3
Chata Komenského - Račkova dolina
26. - 27.4. - Oslavy 30. výročia založenia KTK Banská Bystrica

máj

03. - 5.5. Česko-slovenská konferencia sestier Litoměřice
11.5. - Regionálne stretnutie učiteľov besiedok (Vých. oblasť)
11.05. - Konferencia delegátov zborov

jún

07. - 09.6. - Víkend služobníkov BJB s rodinami
Chata Komenského - Račkova dolina

august

27. - 31.08. - Celoslovenský kemp mládeže

leden

19. - 20. ledna - Jozue (Litoměřice)
27. ledna - Timoteus (Praha)
27. ledna - Konferencie pro rodiče (Brno)

únor

9. - 10. února - Misijní konference (Vysoké Mýto)
16. února - pořad RUB a LÍC
24. 2 - Regionální setkání sester (Šumperk)
23. - 24. února - Jozue (Praha)

březen

14. - 17. března - Timoteus (Immanuel)
15. - 17. března - Motivační víkend pro manželské páry - modul III (hotel Skalní mlýn u Blanska)
22. - 23. března Jozue (Litoměřice)

duben

5. dubna - setkání pro podnikatele z BJB (Brno)
6. dubna - Konferencie pro rodiče (Cheb)
12. dubna - pořad RUB a LÍC
27. dubna - Sjezd delegátů (Praha)

květen

1. - 3. května - setkání sester bývalých výborů OS ČR a SR (Litoměřice)
3. - 5. května - Konferencie sester (Litoměřice)
3. - 4. května - Jozue (Praha)
11. května - Vzdělávací konference BJB (Brno)
21. - 23. května - Kurz kazatelů (Immanuel)
24. - 26. května - Motivační víkend pro manželské páry - modul II (hotel Emeran, Krušné hory)

červen

7. - 9. června - Motivační víkend pro manželské páry - modul I (hotel Emeran, Krušné hory)
14. června - pořad RUB a LÍC
22. června - Timoteus (Praha)

srpen

25. - 31. srpna - Kemperence (Černá Hora)

DO SPOLEČNÉHO ŽIVOTA

Sestřičko, bráško, ruce jste si dali
a spolu chcete břemena svá nést –
toť těžký úkol, když svět neurvalý
zná zhasit jas či zlomit ratolest.

Nejste však sami: Láska nekončí,
Pán žehnající před vámi jde dál,
je ve dne oblakem a za tmy svící,
vždyť nad vámi se věčně smiloval.

Tož v jeho síle zdolávejte cestu
a navzájem se neste v modlitbách –
vždyť míříte už k radostnému městu,
kde není bolest, těžkosti či strach.

Bez chyby není žádná dcerka, synek,
leckterá chvíle zkoušku znamená,
denně se učit lásce bez podmínek
je úkol, pod nímž bolí kolena.

Však v Boží síle zázraky se dějí,
kdy překážky se rozplynou jak dým;
tož neutoňte nikdy v beznaději,
bojujte dál pod Vůdcem všemocným!

Ať lidé kolem poznávají stále,
že vlastní „já“ vás nikdy nesvádí,
že ve službě jste nejlepšího Krále,
jenž s každou zlého lstí si poradí.

S Ním dojdete, a věřím – mnozí s vámi,
jimž příklad váš i služba zazáří;
tož jděte po horách i roklinami
vždy s Ním i spolu – div se vydaří!

Ivana Kultová